

IFK-Kamraten

IFK Moras medlemstidning, nr 1 2017, årgång 23

ALPINA FOTBOLL FRIIDROTT GYMNASTIK ORIENTERING SKIDOR

IFK-Kamraten

IFK Kamraten är en gemensam klubbtidning för föreningarna inom IFK Mora Idrottsallians. Tidningen utkommer med fyra nummer per år.

IFK Mora Idrottsallians
Vasaloppets Hus
792 32 Mora
Tfn 0250-392 21
Fax 0250-392 50

Ansvarig utgivare:
Gunnel Söderberg, IFK Mora Idrottsallians
gunnel.soderberg@mora.se, 070-564 37 00

Redaktionsråd:
Johan Trygg, redaktör
IFK Mora Idrottsallians
johan.trygg@ifkmora.se, 0250-392 43

Maria Melvin
IFK Mora Alpina Klubb
alpina@ifkmora.se, 0250-392 85

Pernilla Näsdal
IFK Moras Gymnastikklubb
gymnastik@ifkmora.se, 0250-392 21

Bo Thunberg
IFK Mora Fotbollsklubb
bosse.thunberg@gmail.com, 0250-188 21

Ing-Mari Skogs
IFK Mora Friidrottsklubb
friidrott@ifkmora.se, 0250-392 20

Fredrik Norlin
IFK Mora Orienteringsklubb
fredrik.norlin@hotmail.se

Anna Bleckur
IFK Mora Skidklubb
anna.bleckur@ifkmora.se, 0250-392 16

Maria Gustafsson
IFK Mora Idrottsallians
maria.gustafsson@ifkmora.se, 0250-392 78

Jenny Eriksson
Vasaloppet
jenny.eriksson@vasaloppet.se, 0250-392 65

Produktion:
Layout: Johan Trygg
Tryckeri: Edita

Annonser:
Johan Trygg, redaktör
IFK Mora Idrottsallians
Upplaga: Ca 2 000 ex.
Internet: www.ifkmora.se

INNEHÅLL Nr. 1, 2017

Profilen: Åsa Mattsson	4-5
Unikt samarbete	7
Stina Nilsson om säsongen	8
Tre moraåkare i dalalaget.....	9
Frida på för-OS i Sydkorea	10
Fin vinter för Norra Garberg.....	11
Rapport från JSM i Kalix.....	11
Lydia om tiden som kranskulla	14
Vasaloppets studentutbyte.....	15
Bästa dalalag på 10-mila	15
Fredrik tillbaka på skidor	16
Fannys säsong	17
En välsnord organisation	18-19
Varning för liftköer.....	20
Många medaljer till Andrey	21
Scott Endersby	22-23
Sid Huntley.....	24
Ann-Sofi ny tränare.....	25
Bygget framskrider i Hemus.....	27

I VARJE NUMMER

Ledaren	3
Kortisar	6
Vasaloppet	12-13
Annonstorget.....	28-30
Klubbstugor/Fonder/Kansliinfo.....	31

Stina Nilsson berättar själv om sin fantastiska säsong i det här numret av IFK-Kamraten.

LEDAREN: Tomas Bredberg

Vintersäsongen lider mot sitt slut, men på höjderna som vid Norra Garberg skidcenter finns det fortfarande skidåkning när detta skrivs i slutet av april.

Just Norra Garberg skidcenter är en anläggning som ägs och drivs av skidklubben och det är denna väg som har gjort att jag kommit in i skidklubbens verksamhet.

Jag får rikta ett stort TACK till Staffan Larsson som för runt tio år sedan ringde till mig och frågade om jag kunde hjälpa till att röja fram en ny del på Risåsrundern.

Om vi börjar med Norra Garberg skidcenter och dess historik för min del, så har det skett väldigt mycket under åren. Allt från att "städa" upp alla skidspår och bestämma vilka skidspår vi skall ha kvar, till att rusta upp stugorna, har det gjorts många ideella timmar från många personer inom skidklubben.

Positiv verksamhet

Idag har vi en verksamhet som är väldigt positiv och med många besökare, detta märks på försäljning av fika och spårkort. Vi har under tre vintrar dubblat detta varje år vilket är fantastiskt och vi har åkt skidor sex månader denna vinter och vi går nu in på sjunde månaden. Denna anläggning som Mora-Nisse och många andra stjärnor har tränat och tävlat i, är en urkraft som vi skall bevara.

Vi skall nu under våren märka upp originalet: Mora-Nisse rundan på cirka 6 kilometer och använda den till vandringsled, samt skapa någon aktivitet för Mora-Nisse som skulle fyllt 100 år i år.

Vi får se om det är någon som vågar att åka skidor runt denna runda, då den är väldigt tuff både utför och uppför.

Bättre struktur

Sedan min tid som ordförande startade har vi jobbat för att skapa en bättre struktur och bättre kommunikation. Viktigt är att alla skall få veta mer vad som händer inom skidklubben. Vi jobbar också med att öka vårt medlemsantal och senaste månaden har vi växt med över 100 nya medlemmar.

Ett varmt välkommen till alla nya medlemmar! Alla medlemmar skall få förmåner för att vara medlem i skidklubben, detta är en viktig bit för oss som vi utvecklar hela tiden. Flera medlemmar skapar samhörighet och leder till mer motion och aktivitet.

Man skall som medlem få känna Mora-Nisses urkraft och allt som har med Mora att göra, som Vasaloppet och den fina bygden runt om oss. Detta är en utmaning som jag gillar och varför kan vi inte vara 5 000 medlemmar inom några år, vilket är ett mål som jag har.

Skidor hela livet

Skidor hela livet är ett nytt namn som skall ersätta motionsgruppen. När det gäller skidor hela livet inom skidklubben skall vi få flera att aktivera sig och ge dessa mer möjligheter vid gemensamma träningar. Vi skall skapa mer teman vid flera tillfällen, mer teknikträning och

föreläsningar. Här är alla välkomna att delta. IFK Mora skidklubb skall även bli bäst i skidspårren.

Vi skall bli ännu bättre att ge våra åkare en bra service och ha ett proffsigt agerande allt från träning till tävling och i vardagen. Vi tittar också på nya åkare som kan vara intresserade att komma till oss. Vi skall givetvis ge alla våra barn och ungdomar en bra start i skidlivet, vilket kommer synas framöver.

Inom skidklubben skall vi ha en bredd från barn, ungdom, motion, till elit och ha en gemenskap mellan alla. Detta kommer märkas att det blir en positiv förändring på, då vi kommer skapa flera aktiviteter tillsammans.

En fantastisk möjlighet

Alla IFK-klubbar har något stort och fantastiskt att se framemot, nämligen nya huset i Hemus. Detta kommer stå klart i början av november och blir en fantastisk möjlighet för oss alla. Att kunna ha verksamhet inomhus och sitta tillsammans i en cafeteria som rymmer runt 90 sittplatser. Vid tävlingar kommer alla som söker oss få en bättre inramning och detta blir en samlingsplats året runt. Tack till IFK Mora idrottsallians som ordnat detta för oss.

Avslutningsvis vill jag tacka alla som bidrar med funktionärsjobb vid våra arrangemang och all hjälp vi får vid Vasallopsveckorna sommar som vinter.

Tillsammans blir vi starkare och får mera människor till vår bygd.

Tack för ordet!

**Tomas Bredberg, ordförande
IFK Mora skidklubb**

Till vänster: Skidklubbens ordförande Tomas Bredberg pustar ut efter att ha kämpat sig igenom Grönklitt Hill Climb på vårkanten. Ovan: Norra Garberg har varit välbesökt i vinter och säsongen har varit över sex månader.

Åsa är engagerad i mycket

Åsa Mattsson är en profil inom IFK Mora och idrottslivet i Mora på många sätt.

Två gånger var Åsa också första dam i mål på Vasaloppet. Hon har varit svensk förbundskapten i längdåkning. Den enda kvinnliga hittills.

Idag engagerar sig Åsa i mycket, inte bara inom idrotten. Både på fritiden och i sitt arbete.

Text: Johan Trygg

IFK-Kamraten träffar Åsa en av de första varma vårdagarna. Det är inte så lätt att fånga Åsa då hon hela tiden har något på gång.

Kan du berätta lite om dina engagemang i olika klubbar och sammanhang både förr och idag?

– Jag är engagerad i IFK Mora skidklubb på barn- och ungdomssidan. Jag hjälper till där med organisationsfrågor och leder möten.

– Jag är också medlem i alla IFK Moras klubbar. Det har jag varit sedan barnsben. Jag tycker det är viktigt att vara det även sedan det blev uppdelat i olika klubbar. Det är ett IFK-hjärta som är viktigt, fastslår Åsa.

– Jag har spelat fotboll i Mora. Handbollen är ju nedlagt med det höll jag också på med. Friidrott har jag hållit på med. Orientering blev det inte så mycket med, men nån fjällorientering och nått O-ringen var jag med på. Alpina klubben tränade jag med när jag var längdåkare. Barmark och mycket fart och utför.

– Jag har växt upp i IFK-miljön. Mina föräldrar har banat vägen. Sen tyckte jag det var roligt

Åsa tillsammans med Marie Johansson (Svahn) och Karin Lamberg i samband med en upplaga av annandagsstafetten någon gång på 80-talet.

själv: trevligt, socialt. Sen gick jag vidare från aktiv in i olika uppdrag. Att engagera sig och kunna tillföra någonting genom att påverka saker som man kan erbjuda.

Kugge i Tjejasan

Tjejasan var Åsa en viktig kugge i när arrangemanget startade 1988.

– Jag var tävlingsledare för Tjejasan i flera år. Jag var med och drog igång tävlingen och var sen tävlingsledare en sju-åtta år.

– Jag var också tävlingsledare för JSM 1990. Först skulle tävlingen gå i Hemus. Reservplats var Grönklitt. I Hemus var det blåbärsris, i Grönklitt var det is och vi flyttade upp till Högfjällshotellet i Sälen, berättar Åsa.

Det här var för övrigt samma år som Vasaloppet fick ställas in på grund av snöbrist.

Åsa sitter också i Mora-Nisses jubileumsfond som varje år delar ut stipendier till lovande skidåkare från hela landet.

– Där har jag varit med från början. Det var Mora-Nisse som frågade mig.

– Sen sitter jag med i svensk idrottspsykologisk förening. Jag är kassör och inne på mitt tolfte år. Föreningen är ett nätverk inom vårt avlånga land. Det är inom mitt intresseområde. Vi anordnar konferenser, har en tidning bland annat, informerar Åsa.

Gillar kyrkbåtsrodd

Kyrkbåtsrodden är ett annat område som Åsa har stort engagemang i sedan många år.

– Det började som en social grej när jag hade slutat med fotbollen. Kyrkbåtsrodden blev också ett bra komplement i träningen inför vintern. Så jag började ro i Nusnäs IF.

– Sen hade man väl synpunkter om saker och ting och då fick man ta över. Det jag inte kunde inom rodden det frågade jag mig fram till och tog hjälp till.

– Där är jag med och driver danserna som nu har varit i en sex-sju år.

– Sen är jag medlem i några klubbar till: Mora IK och Mora Golfklubb. Jag spelar lite motionsgolf bara. Det är härlig avkoppling.

Åsa var elitåkare inom längdåkning och var också förbundskapten för landslaget 1994-1996.

Hur ser du på längdåkningen idag? Vad tror du om sportens framtid?

– Jag följer sporten väldigt noggrant, det gör jag.

Det händer ju mycket inom längdåkningen nu.

– När jag slutade som förbundskapten så var det aktuellt med de här höghöjdshusen. Vi provade höghöjdshus i Borlänge och i Trysil för de aktiva. Men jag lät de aktiva välja. De som inte ville sova i höghöjdshuset behövde inte.

Att det inte bara handlade om höghöjdshus för att bli bättre skidåkare inom skidsporten på den tiden var något som Åsa såg.

– Jag har varit kritisk och såg redan då att det inte stod rätt till. Det var folk som... Ja, det stod inte rätt till. Det var mer än formtoppning: beteendet och leendet när de kom och flög fram en decimeter ovanför marken.

Idag har vi debatten om hur astmamedicin används i bland annat Norge.

Hur ser du på detta?

– Det är inte schysst. Man utnyttjar en gräzon för att få bättre ventilation. Samtidigt som det är viktigt att den som har behov av medicin ska naturligtvis ha det. Men reglerna måste vara tydliga, fastslår Åsa.

När Åsa själv var aktiv så kom övergången till mer och mer skejt-åkning.

– Man var kritisk och undrade var skidåkningen var på väg. Men det var bara att följa med. När det blev tydligt vad som var klassiska tävlingar och skejt-tävlingar så kändes det bättre. Det går ju inte att stoppa en utveckling.

Idag är vi i lite samma läge när stakåkningen slagit igenom så stort.

Vad har du för tankar kring utvecklingen av stakning inom längdåkningen?

– Det blir en till disciplin egentligen. För de utvecklar ju skidorna också nu till specialskidor för stakning. Personligen tycker jag det är skönt att diagonala. Men jag accepterar utvecklingen. Man ser ju direkt vad ungdomarna snappar upp det här.

– Det är kul att det är en svensk tjej som leder utvecklingen av stakningen på långlopp. Det var så tydligt på Tjejasan hur Britta Johansson Norgren utvecklat och slipat tekniken.

Kommer ungdomar välja längdåkning som sport framöver?

– Det är förebilderna som är viktiga. Nu har vi inte bara manliga utan också kvinnliga. Det är viktigt.

Apropå detta. Det har inte varit några kvinnliga ledare på ledande positioner inom det svenska längdåkningslandslaget sedan din tid på mitten av 90-talet. Vad beror det på?

– Andra sporter har ju haft det men det har saknats inom längdåkningen. Jag har funderat

Åsa Mattsson under Vasaloppets målportal. Både 1986 och 1987 var Åsa första dam i mål på Vasaloppet. FOTO: Johan Trygg.

på det men har inget bra svar. De som beslutar om detta förstår kanske inte hur viktigt det är med en mix i ledarteamet.

– Maria Rydqvist sticker ju fram nosen kring detta och gör det bra. Det är intressant och vi får se vad det leder till, funderar Åsa.

Snabbaste dam i Vasaloppet

Vasaloppet hade inte en officiell damklass förrän 1997. Tio år tidigare var dock Åsa första dam över mållinjen två år i rad.

– Det var internationella skidförbundet som någon gång på tidigt 80-tal tog beslutet att tjejer fick åka 90 kilometer. Det hette då första dam i mål. Men det var väl egentligen bara en byråkratisk sak. Arrangören hade krans till mig, det var fem priser som delades ut. Jag vet att jag var första dam i mål. Jag ser ingen prestige i detta. Det var mer ett gammalt byråkratiskt tänkande av internationella skidförbundet. Men de ändrade ju sig sen - som tur var.

Vad betydde det för dig att vara först i Vasaloppet två gånger?

– Det blev enorm uppmärksamhet från omgivningen.

– Men att jag valde att åka Vasaloppet var främst för att jag växt upp med loppet. Pappa

ansvarade för IFK Mora-kontrollerna. Jag växte upp som liten bredvid Vasaloppsspåret och blev tidigt engagerad. När jag sen var tävlingsåkare så vaknade jag alltid på Vasalopps-söndagen och kände vilken härlig form jag var i både fysiskt och mentalt. Så jag tänkte - "å om jag hade fått tävla ändå, då hade det gått bra". Så kändes det alltid.

– Jag tog tag i det efter ett SM i Örebro 1986 när jag missade formtoppen. Då kände jag att nu vill jag satsa på Vasaloppet.

Det slutade med att Åsa var först över mållinjen 1986. Hon var först även 1987.

– Det är viktigt hur man kan ställa in sig på saker och ha goda tillstånd. De här åren tidigare när jag hade vaknat på Vasalopps-söndagen och haft en gott tillstånd - att ha känslan att kunna försätta berg nästan. Nu fick jag kvitto på det.

Att Du är engagerad i mycket och i många frågor står klart. Men vad gör du till vardags. Vad jobbar du med egentligen?

– Eftersom jag var intresserad av coachning och växt upp med det så utbildade jag mig inom det som handlade om kommunikation: hur vi medvetet och omedvetet kommunicerar med oss själva och omgivningen. Jag har lärt mig de bitarna och förstår de bitarna.

– Så mitt arbete handlar om utvecklings- och förändringsarbete. Ibland måste man göra en förändring för att komma till en utveckling. Arbetet sker mest med individer.

Jobbar du med idrottare?

– Ja, både individuella och lagidrottare. Jag har nog jobbat med idrottare från 15-16 olika idrotter. Det är mycket sånt arbete eftersom jag kan sätta mig in i hur en idrottare känner när den är nervös och så vidare.

Åsas arbete och engagemang på fritiden tar dock inte slut här. På senare år har Åsa också engagerat sig i arbete med flyktingar.

– Det är en familj från Afghanistan som jag fått kontakt med genom att barnen i familjen var med och hjälpte skidklubben bakom målet på Vasaloppet. Sen fick jag kontakt med flera i familjen och var ute och åkte skidor med dem. Kontakten växte vidare och familjen har tytt sig till mig också.

– Jag har kunnat hjälpa dem undan för undan. Det är roligt att hjälpa de som verkligen vill lära sig och komma in i samhället, avslutar Åsa.

Stina Nilsson berättar sina egna tankar om sin starka vinter i skidspåren. Bilden är från världscupen i Lillehammer i december. FOTO: Rolf Zetterberg.

Stina sammanfattar en fantastisk säsong

Stina Nilsson har en fantastiskt framgångsrik säsong bakom sig.

Här sammanfattar hon den i egna ord för IFK-Kamratens läsare.

Text: Stina Nilsson

När jag minns tillbaka till skidsäsongen 2016/2017 blir jag stolt. Jag tog många steg i sprintskidåknningen, och glädjande nog även i distansloppen. Många frågar mig vad det är som gör att jag kan åka så mycket fortare i år än tidigare. Mitt svar är enkelt.

Jag är fysiskt bättre anpassad till de krav som längdskidåkning på elitnivå kräver.

Och den anpassningen gjorde jag i somras. Att skidåkare föds på sommarhalvåret är ingen myt, och stämmer även in på mig. Träningsdosen som jag har genomfört i år har varit högre än någonsin, mycket tack vare att jag har fått vara frisk och relativt skadefri såklart, men det är hela tiden en balans. Våga gasa och våga bromsa. Ligga på gränsen, men inte för länge. I år har jag lyckats bra på den fronten.

Härliga besked

Säsongen drog igång i mitten av november och jag fick väldigt snabbt kvitton på att jag var i fas. I världscupspremiären i Ruka lyckades jag vinna sprinten och bli sju på det individuella tiokilometersloppet. Det var väldigt härliga besked!

Därefter följde tyvärr två helger med lite stolpe ut i form av stavbrott och krasch i prologen. Så efter en väldigt lyckad helg i franska La Cluzas valde jag att åka Tour de Ski i och med att jag kände mig i väldigt bra form och ville tävla mer än vad jag hade fått chansen till.

Det visade sig vara ett väldigt bra val. Jag är otroligt stolt över vad jag lyckades åstadkomma de sju tävlingsdagarna som touren varade. Och att få stiga upp på prispallen hade jag på förhand absolut inte tankar på.

Fantastiskt kul!

En halv tåspets

Efter en träningsperiod i Sverige gjorde jag en liten "comeback" under världscupstävlingarna i Falun. I sprinten blev det bara en halv tåspets som skiljde mig och Maiken Caspersen Falla. Jag hade marginalerna på min sida och kunde jubla tillsammans med hela Lugnet. Det var verkligen en häftig känsla!

Därefter följde SM i Söderhamn, en helt ny tävlingsort för mig vilket alltid är lite spännande. Det blev väldigt fina tävlingar och bra med publik längs banan. Skidintresset är stort i Sverige just nu!

Jag åkte direkt från SM iväg på uppladdningsläger i Seiser Alm. Helt klart en favoritort för mig och många andra i laget! Det bjöds på strålande sol, god mat och en allmänt god och förväntansfull stämning i laget.

Stafetten var höjdpunkten

Efter VM-genrepet i estniska Otepää styrde vi oss vidare mot VM i Lahtis. Höjdpunkten under detta mästerskap blev absolut stafetten där jag fick gå mot finskan Krista Pärmäkoski. Efter en spännande avslutning blev det silver för oss. Väldigt skönt sätt att få avsluta ett annars ganska trassligt VM för min del!

Några dagar på hemmaplan blev det innan det var dags för att tävla i Drammen. Drammen är lite av en favorit för mig. Så att jag lyckades få vinna där i år och få lite revansch från VM var otroligt skönt! Samma känsla fick jag även med mig ifrån Quebec! Där slutade jag som trea i minitouren efter ett väldigt spännande jaktstartslopp över tio kilometer.

Ån är säsongen inte helt slut (när detta skrives). Det väntas ett par helger till med skidtävlingar. Fast i dessa sammanhang väljer jag att mer se dem som skidfester. Det är nu som den finaste tiden för skidåkning är, och då gäller det verkligen att ta vara på den!

Jag vill avsluta denna lilla sammanfattning med att rikta ett stort tack till alla er som har följt med under vintern och hejat på oss! Och ni ska veta att jag blir otroligt glad av att höra från så många att det som jag gör i skidspåren inspirerar stora som små till att åka skidor.

Det gör mig himla stolt!

Segrande dalalaget på Folksam cup i Torsby. I mitten av bakre raden: Per Jutterström och Isak Garfvé. Trea från vänster i främre raden: Wilma Björklund.

Tre moraåkare i segrande dalalaget

Svenska skidförbundets distrikts-tävling Folksam cup arrangerades av SK Bore i Torsby 3-5 mars.

IFK Mora SK hade i år tre tävlande med i dalalaget, Isak Garfvé, Per Jutterström, Wilma Björklund, och John Hermansson var reserv.

Text: Sara Garfvé

I Folksam cup koras årligen Sveriges bästa skiddistrikt i ålderskategorin 15-16 år. Tävlingen är uppdelad i två steg, en kvalificering i respektive distrikt och en riksfinal. Varje distrikt deltar med sina fyra främsta åkare i varje åldersklass.

Våra moraåkare hjälpte till att plocka många poäng till dalalaget med sina fina individuella placeringar, på tekniksprinten på fredagen blev Isak femma, Wilma fyra och Per tolv.

Lördagen inleddes med skejt 2,5 kilometer på Torsbys tuffa banor och eftermiddagens individuella tävling avslutades med jaktstart i klassiskt stil.

Holmberg bäste moraåkare på Vasaloppet

Andreas Holmberg har varit skidklubbens starkaste långloppsåkare i vinter. På Vasaloppet var Andreas länge med i tätklunga och slutade som 30:e man.

Vinterns stora genombrottslopp kom dock på Marcialonga där Andreas blev 13:e man efter en mycket stark prestation.

Det blev flera lopp topp 30 i vinterns Visma Ski Classics och i totalen slutade Andreas som 27:a och sjunde svensk.

Tre moraåkare till har plockat poäng för Team IFK Mora skidklubb i Ski Classics i vinter: David Frisk, Anders Solin och Victor Gustafsson.

Andreas Holmberg på väg mot 30:e plats i Vasaloppet. Här bakom slutlige tian Oskar Kardin och bredvid sjuan Anders Aukland.

Isak femma på USM i Borås

IFK Mora SK hade fyra tävlande på USM i Borås helgen 10-12 februari: Erik Larsson, Isak Garfvé, Per Jutterström och John Hermansson.

Wilma Björklund och Gustav Björklund blev tyvärr sjuka.

Text: Sara Garfvé

Detta år gick tävlingarna i fristil på Borås SK:s varierande och lagom utmanande banor. Till hjälp hade åkarna Anders Garfvé, Staffan Jutterström och Peter Hermansson som vallade och Johanna Larsson och Annelie Hermansson som skötte servicen.

Wilma med mamma Helena Björklund fick tyvärr åka hem till Mora igen på lördagen efter att Wilma blivit förkyld.

HD 15 inledde med individuella distanser på 5 kilometer och HD 16 med 7 kilometer. Isak Garfvé slutade som femma och Erik Larsson på 32:a plats. Vann gjorde Nils Bergström från Domnarvets SK. I H 16 körde Per in som 34:a och John, efter en tids sjukdom, på placering 40.

På lördagens sprint lyckades Isak och John att ta sig till semifinal och slutade båda på åttonde plats. För Erik och Per tog dessvärre vidare avancemang stopp i kvalet.

Tävlingarna avslutades på söndagen med stafett där Per, John och Isak slutade på en sjätte plats. Erik körde i mixstafetten och hans lag slutade som åtta.

Tre av fyra moraåkare på USM i Borås: John Hermansson, Per Jutterström och Isak Garfvé.

Frida på för-OS i PyeongChang

Nästa år kommer OS gå i Pyeong Chang, Sydkorea och i år arrangerades en världscup, tillika för-OS, på orten.

Tack vare att för-OS krockade med SM som skulle vara sista uttagningstävlingarna till VM i Lahti, valde Sverige att skicka åkare som inte var aktuella för VM och jag var en av dem som fick åka.

Ett av mina mål inför den här säsongen var att få åka världscup, så självklart var jag väldigt glad för den här chansen.

Text: Frida Erkers

Resan dit gick via Amsterdam och sedan väntade 10 timmar på flyget till Seoul. Första gången för mig i ett tvåvåningsflygplan, häftigt värre! När vi landade i Seoul blev vi mottagna av överentusiastiska koreaner som hjälpte oss till bussarna.

Efter nästa 30 timmar på resande fot anlände vi sedan till hotellet som verkade ligga mitt ute på sydkoreanska landsbygden. Tidskillnaden mellan Sydkorea och Sverige är åtta timmar.

Eftersom vi hade så kort tid på oss tills tävlingarna skulle börja samt att det var eftermiddagstävlingar varje dag, så skulle vi försöka att bara ställa om tre-fyra timmar. Något som gick sådär för mig och min roomie Maria Nordström...

Varmt som i en bastu

När vi väl hade lyckats somna första natten vaknade vi av att strömmen kom och gick på hotellet, vilket dels innebar att lampor tändes och släcktes men också att värme gick igång till standardläget 35 grader efter ett par timmar (bastu i rummet).

Andra dagen höll vi istället på att sova över både frukost och lunch. Hehe ja det där med tidsomställningen var väl inte det lättaste.

Martin och Johan slutar

Två av skidklubbens landslagsåkare, Martin Johansson och Johan Edin, har bestämt sig för att avsluta sina elitkarriärer i längdåkningsspår. Martin var VM-åkare både i Falun och i Lahti i vintras. Johan åkte VM i Falun för två år sedan. Martins bästa världscupplacering är en femteplats från Ruka på 10 kilometer skejt i Ruka i november 2015. Martin avslutade snyggt med en femteplats på SM-femmilen i Umeå. Johans bästa världscupplacering är en åttondeplats på sprinten i Quebec i december 2012.

Artikelförfattaren Frida Erkers som trea från vänster tillsammans med Jenny Solin, Elin Mohlin och Maria Nordström.

Tre lopp skulle köras under veckan; Klassisk sprint, skiatlon och teamsprint. Banorna var fina, breda och kuperade med gott om snö, lite natursnö också.

Först ut var sprinten med en riktigt brant stigning innan utförskörningen in mot mål som visade sig skulle bli väldigt utslagsgivande.

Jag tog mig vidare från prologen men hade inte farten som krävdes för att hänga med i ovannämnda backe och blev utslagen i kvartsfinalen.

Plockade placeringar

Jag fick istället ladda för skiatlonen dagen efter som är en distans som jag gillar lite bättre.

Det gick också mycket bättre. Efter en lite tung klassisk del kände jag mig väldigt pigg efter bytet till skejt och kunde plocka en del placeringar till en slutlig 19:e plats.

Under söndagen kördes teamsprint där jag bildade lag tillsammans med Jenny Solin. Vi tog oss vidare till finalen vilket var riktigt kul. Ännu roligare var det att se Maria Nordström och Elin Mohlin köra hem segern!

Innan flyget gick hem på måndag kväll hann vi med lite sightseeing i tiomiljoners-staden Seoul. En väldigt rolig vecka med ett härligt gäng och mycket nya erfarenheter som jag tar med mig framöver.

Martin Johansson under Holmenkollens femmil. FOTO: Rolf Zetterberg.

Johan Edin vid världscupen i Falun. FOTO: Johan Trygg.

En fin vinter för Norra Garberg skidcenter

Det har varit en rekordvinter för Norra Garberg skidcenter.

– Vi har fått mycket positiv respons, vilket är väldigt kul. Säsongen startade 1 november och sedan var det åkbart fram till och med 1 maj, säger skidklubbens ordförande Tomas Bredberg.

Norra Garberg skidcenter är en anläggning som ägs av IFK Mora skidklubb och sköts med ideella krafter. Från Mora centrum till Norra Garberg är det 22 kilometer bil- eller skidväg.

– Snöförhållandena är väldigt bra och säkra

uppe på dessa höjder, säger Bredberg.

Högsta punkten som är Klacken som ligger 606,5 meter över havet och med en fin lågfjällsterräng som uppskattas av besökare. Själva Garbergsstugorna ligger 530 meter över havet.

Många glada människor

Norra Garberg skidcenter har flera skidspår att välja mellan: Tre olika längder från 3 kilometer och upp till 9 kilometer. Sedan finns ett skidspår som går från Vasaloppskontrollen i Eldris och upp till Norra Garberg, en sträcka på 13 kilometer enkel väg. På denna sträckning passeras vackra fäboden Södra Hemulberg.

Garbergsstugan har öppet vintersäsong lör-

dagar och söndagar 10.00-15.00, då finns lättare fikaservering.

– Våra stugvärdar gör ett fantastiskt arbete som ställer upp ideellt, men i gengäld får man många glada människor och stugvärdar som ofta övernattar får en mysig helg, berättar Tomas och fortsätter;

– Säsongen som varit är den bästa hittills med många besökare. Mycket positiv respons får vi, vilket är väldigt kul. Säsongen startade 1 november och sedan var det åkbart fram till och med påskhelgen i april. Vi jobbar hela tiden med att förbättra banorna och med skyltningen. Detta har gjort att vi ökar försäljning av spårkort samt försäljningen i fikaserveringen. Dessa intäkter gör att vi kan återinvestera i anläggningen.

Många följare

All spårinformation läggs ut via www.skidspar.se.

– Så vi får många besökare som följer oss där, senaste säsongen 18 300 stycken. Även vår Facebook ökar med många medlemmar, just nu 781 och likaså Instagram med 236, informerar Bredberg.

– Tack till alla som har besökt Norra Garberg skidcenter och du som inte gjort det, så se till att göra det, avslutar Tomas.

Rapport från JSM i Kalix 8-12 mars

Klockan 07.00 måndagen efter Vasaloppet åkte åtta juniorer mot Kalix.

Tolv timmar senare checkade vi in vid en militärförläggning som skulle bli vårt hem under veckan.

Tävlingarna kickades i gång med en masstart på 10,15 respektive 20 kilometer. Efter blandade resultat så var det vår Super-Emma som lyckades bäst med en 9:e plats. Isak, Axel och Samuel tog lagbrons i H19-20.

Dagen därpå var det sprint som stod på programmet. Av de fem juniorer som tog sig vidare till finalerna var det även här Emma som placerade sig bäst med en fin 6:e plats.

Efter distans- och sprintloppen kom så en vilodag. Helgen avslutades med 5 respektive 10 kilometer på lördagen och på söndagen var det så dags för stafetter.

Stafetterna blev spännande och tjejerna krigade om en bronsmedalj men slutade som 5:a, även killarna slutade på en 5:e plats av 41 startande lag.

Stafett-tjejerna Ella, Emma och Emma.

Stafettkillarna Joel, Isak och Axel.

Efter en trevlig skidvecka med fin service av alla vallande, matlagande och lagledande föräldrar var det så dags att åter sätta sig i bussarna för en lååång resa hemåt.

Joel Andersson

Moragänget på JSM i Kalix. Övre raden från vänster: Isak Augustsson, Samuel Höjlind, Axel Jutterström och Joel Andersson. Nedre raden från vänster: Emma Larsson, Ella Halvarsson, Emma Höglund och Sara Eriksson. Längst fram vallare Ulf Eriksson.

Nattvasan – nya mål och upplevelser

Upplevelsen av att åka Nattvasan sammanfattas av de flesta som ”magisk”, vilket även jag instämmer i.

Det finns dock många anledningar till att åka ett lopp i Vasaloppsveckan och speciellt Nattvasan, som jag deltog i med min parkompis Adam Johansson, tillsammans med 750 andra team.

Text: Staffan Larsson

Som elitskidåkare lade jag tävlingssskidorna på hyllan för tolv år sedan, men gillar skarpt skidåkning och att röra på mig både sommar och vinter, även om det är på en sparsam motionsnivå numera. Har alltid tyckt att de Vasalöpare som kämpar en hel dag från Sälen-Mora och går i mål i mörker, gör en fantastisk prestation och får en upplevelse utöver det vanliga, som jag ”tyvärr” aldrig kommer att få uppleva.

Under min tävlingsaktiva tid gillade jag även fri teknik och att åka med pannlampa, då skidåkning i mörker upplevs att gå betydligt snabbare. När Nattvasan lanserades med möjlighet att åka i fri teknik och målgång i mörker, så var det givet att vara med. Som Vasaloppscoach och arrangör av Vasaloppsläger, så bildade vi laget ”Team Aktiv Sport”, som extra mål och inspiration för oss instruktörer att hålla formen, samt att kunna dela med oss av känslan och erfarenheter på kommande läger som till exempel Nattvasaläger.

Står mycket på skidor

Som sagt är ”alla” tävlingsambitioner historia, träningsmängden väldigt låg och jag tar extremt sällan i, även om jag har förmånen av att ”stå mycket på skidor” som skidinstruktör. Med Nattvasastarten följde dock ett tidsmål, som inspiration till mer träning i form av fristilsåkning och lite mer intensiva skidpass, för att förbättra formen.

Ett inspirerande mål, att åka snabbare än min segrartid 4.31,37, eller ”åtminstone” snabbare än en timme långsammare än när min rekordtid 3.38,57 sattes. Med fristil och bra skidföre kändes det relevant, men långt ifrån givet.

På startfältet i Berga By i Sälen, med några extra och halvhårda fristilsturer i bagaget, kändes det inspirerande att sätta på pannlampan och ställa in sig i ledet. Som sagt, en fantastisk syn att titta sig om och se massor av pannlampor och höra, samt känna alla positiva förväntningar.

Starten gick och vi svischade stakandes förbi många åkare mot första backen. Vi hade tänkt oss att hålla igen i backen, men med nummerlappen på passerades toppen snabbare än Adam nånsin gjort i Vasaloppet. En handfull

Artikelförfattaren Staffan Larsson på väg in i Evertsbergskontrollen under Nattvasan. FOTO: Vasaloppet

patruller som dragit ifrån oss, skymtade framför oss på myrarna, när vi ensamma gled fram i perfekta förutsättningar i mörkret, med minus tre grader och en krispig machesteryta.

Höll på att bli ”Svartvasan”

På långt håll syntes eldar och marschaller och påhejande publik på skidor och skoter, som gav en fantastisk stämning och inspirerande inramning. Efter första kontrollen i Smågan med väldigt mycket publik som lyste upp i mörkret, höll Nattvasan på att bli ”Svartvasan”, då båda våra lampor märkligt nog slocknade efter 10, respektive 12 kilometer.

I totalt mörker och redan med alldeles för hög puls tvingades vi lägga på ett kol extra och kämpa ikapp en patrull som skymtade ett hundratal meter framför oss.

Väl ikapp var vi tacksamma över att få hänga på i deras pannlampssken i rask takt framöver. Att åka ifrån dem hade vi inte ork till och att släppa fanns inte på kartan... Kontroller med massor av publik, enstaka eldar och upplysta stugknutar passerades, med en skön känsla i kroppen.

Två kilometer före Evertsberg gjorde det hårda tempot dock sig påmint och jag fick en upplevelse jag aldrig varit med om... Plötsligt strejkade kroppen och ville bara stå still. De övriga tre var också trötta men klart piggare, så jag tog mig på halvfart med stumma ben upp till den hägrande enda matkontrollen i Evertsberg, där en lång paus med bullar och dryck gjorde susen. Med vårat tidsmål i tankarna missade vi tyvärr pannkakorna och skyndade vidare, nu som tur var med egna pannlampor.

Allé av facklor

Med krampande ben tog jag mig hjälpligt fram ner mot Vasslan, då Adam som var klart piggare fick agera dragare. Trots schackningsperioden var det hela tiden en upplevelse att tillsammans ta sig fram i mörkret och passeringen genom Björnarvet med en lång allé av facklor, gärdesgårdar och stugknutar som avslutades med en rejäl hejklack tar nog priset längs hela spåret.

Mina krafter var på väg tillbaka och jag kände mig pigg i sinnet, samtidigt som Adams kropp blev mer ansträngd. I Oxberg konstaterade vi att vår uppsatta tid dock fanns inom räckhåll, så med jämn belastning och tidscheck varje kilometer skejtade vi i relativt hård fart vidare i hopp om att klara målet.

Vi tuggade slut på våra sista salt och mineraltabletter och fyllde på vätskedepåerna i varje kontroll, fortfarande påhejad av en förvånansvärt stor publik så pass sent på kvällen och natten. En dryg kilometer innan Läde lystes spåret upp rejält med facklor, lampor, eldar och massor av folk i en stor snöhög, som hejade och lyfte oss uppför den lilla knäppen. ”Snöhögen” visade sig sen vara Silvas exklusiva kontroll i form av en väl påkostad snöiglo, som vi tyvärr missade, eventuellt av trötthet eller av all publik som skymde ingången.

En skön känsla

Mitt i natten strax innan klockan 00.30 rundade vi Zornmuséet och svängde in på den förhållandevis mörka upplöppsrakan i god tro om att fixa vår måltid. För säkerhets skull höjde vi tempot förbi kyrkan då vi såg det upplysta må-

Glada Adam och Staffan före start...

... och nöjda och trötta efter målgång.

let och en skön känsla spreds i kroppen när vi mottogs av publiken och förvissade oss om att ha klarat tiden 4.29, alltså med ett par minuter marginal.

Egentligen betyder inte tiden i sig någonting, men speciellt som tidigare tävlingsåkare känns ändå en tillfredsställelse att lyckas nå ett uppsatt mål. Att känna kroppens begränsningar och att ta ut sig ordentligt är också en skön känsla som man bör uppleva ibland. Det vi tar med oss är ändå träningsinspirationen under vintern och framförallt upplevelsen av stämningen med alla eldar, marschaller och mycket publik under loppet. Vi hoppas och tror också att publiken hade en fin upplevelse i nattmörkret.

Nästa år står vi på start igen, med eller utan tidsmål och garanterat med en ny fin upplevelse. Då ska vi absolut äta pannkakor i Evertsberg och inte missa Silvas snöiglo före Läde.

Hoppas vi ses i löp- eller cykelspåret i sommar!

STAFETTFRÅGAN

I förra numret skickade Stefan Olsson från IFK Mora Alpina stafettfrågan vidare till Örjan Stefansson i Oxbergs IF och undrade:

Vad har Vasaloppsarbetet som ni utför under arrangemangen för betydelse för er förening?

Text: Jenny Eriksson

Här kommer Örjans svar:

När man väl sätter sig ned och tänker efter så betyder vasaloppsarbetet utan tvivel mycket för idrottsföreningen i byn med sina drygt 150 invånare. Oxberg har som bekant en gedigen idrottshistoria och förknippas alltjämt med Vasaloppet, duktiga skidåkare, fotboll och som byn med en egen vasaloppskontroll.

Traditionerna lever vidare mycket tack vare en erfaren och välorganiserad idrottsförening.

Vasaloppsarbetet knyter ihop gemenskapen i byn och bidrar till en stark social sammanhållning mellan unga och äldre, mycket just tack vare dessa arrangemang.

Naturligtvis ger arbetet med Vasaloppet också ett viktigt ekonomiskt tillskott som kommer tillbaka till byns invånare i olika former.

Varje sommar håller Oxbergs IF simskola med 40-talet elever på den fina badplatsen i byn som bysamfälligheten upplåter marken till. Har ni förresten testat den häftiga flytande studs mattan ännu?

Oxbergs IF har anlagt en ridbana och boulebana intill den fortsatt utmärkta fotbollsplanen.

Föreningen möjliggör att flera mycket engagerade och duktiga längdskidande samt löpande ungdomar kommer till träning, läger och tävlingar i hela landet med året runt verksamhet.

Oxberg har flera lag som deltar i Stafettvasan, Dagen avrundas numera traditionsenligt med en funktionärsfest som ett tack till arrangemangens alla medhjälpare.

Örjan Stefansson, Oxbergs IF, är trea ut i ”Stafettfrågan”. Örjan skickar vidare till Yvonne Sjödén, Älvdalens Skyttegille.

Idrottsföreningen äger Bygårdan (före detta skolan) där en arrendator driver vandrarhem. Vidare finns där ett föreningskontor, vävstuga, tvättstuga, lekplats ute och ett välutrustat gym öppet för Oxbergs IF:s medlemmar. En energisk seniorgrupp tränar på gymmet två gånger i veckan.

Oxbergs IF har verkligen tänkt på alla åldersgrupper och det är inspirerande att se med vilken glädje och entusiasmen som alla funktionärer arbetar med Vasaloppets alla arrangemang.

Lika glädjande och respektingivande är det att höra från de mest rutinerade funktionärerna i byn som säger – Det här gör vi framförallt för våra barn och ungdomar i byn...

Sammanfattat bildar Vasaloppet och Oxbergs IF en unik symbios som gör byn och föreningen levande året runt och främjar alla medlemmar till ett sunt, friskt och aktivt liv.

Min fråga går vidare till Älvdalen och Yvonne Sjödén, Älvdalens Skyttegille:

Hur engagerar vasaloppsveckorna er förening?

Lydias glädjefyllda tid som kranskulla

Äntligen blev det min tur att bli kranskulla!

Att bli kranskulla är en dröm jag haft i många, många år.

Så när telefonen ringde och det var Bo från Vasaloppet som undrade om jag ville bli kranskulla 2017 var svaret: JA!

Text: Lydia Sundin

Utan att ens tänka efter så mycket svarade jag. Efter telefonsamtalet fattade jag inte så mycket. Vad hände precis? Och man ville berätta för alla nära, men det var ju en hemlighet så det var bara att försöka vara tyst om det.

Jag träffade kransmasen Linus första gången på en presskonferens vi hade på café Zorn, samma dag som vi skulle till Stockholm för en presentation av kranskulla och kransmas 2017, i morgonsoffan på SVT.

Ja, vem kransmasen är, är alltså också hemligt för kranskullan fram till dess! Man var ju otroligt nyfiken hela tiden vem han kunde vara.

Linus hade man så klart hört talas om tidigare eftersom vi är i samma klubb, men vi har aldrig tidigare träffats. Och det kändes så himla bra direkt vid första mötet. Linus är verkligen en person som kan bjuda på sig själv och han har ett glatt humör så jag visste redan då det skulle bli roligt och enkelt att arbeta med honom.

Långa dagar

Själva vasaloppstiden var intensiv. Man började många tidiga morgnar och hade en hel del sena kvällar. Dagarna var fulla med uppdrag

och jag tror både jag och Linus var ense om att vi ville vara så delaktiga vi bara kunde så vi lade mycket tid på att delta även mellan våra schemalagda aktiviteter.

Den här chansen får man ju bara en gång så det var absolut lika bra att se till att njuta av det till max!

Det var enormt mycket glädje i både oss och folk omkring. När man kom så sken alla man mötte ut i ett leende vilket gav en själv mycket glädje, att se att man fick så många glada reaktioner av att bara synas var verkligen en energiboost!

Många intervjuer

Men att vara kranskulla var så himla mycket mer än vad jag någonsin hade kunnat tänka mig. Jag och Linus deltog vid alla invigningsceremonier, många intervjuer, vi var med på många av alla vasaloppets olika lopp och jag fick till och med hålla ett tal i stora invigningen i kyrkan.

Det var superhäftigt! Att stå där och prata inför alla människor var stort! Och det måste jag

Kransmasen Linus Rapp och kranskullan Lydia Sundin i samband med Tjejasans prisutdelning. FOTO: Johan Trygg.

säga är något jag tar med mig. Trotts att jag är individuell idrottare och diskuskasterska så får jag lite scenskräck.

Jag har haft det väldigt svårt att ha många blickar på mig och att stå i centrum, vilket gjort mig väldigt nervös i tävlingssammanhang många år. Och för att inte tala om redovisningar och sådant man gjorde i skolan. Det var hemskt!

Men att jag stod på scenen i kyrkan och höll tal för alla som var där var verkligen ett kvitto för mig hur mycket jag utvecklats som person och det var även en liten knuff mot ytterligare utveckling. Jätteroligt!

En gång kranskulla...

Fast att vi jobbade med Vasaloppet ganska många dagar tog allt slut väldigt fort.

Det är verkligen sant att tiden går fort när man har roligt!

Det är otroligt kul att få vara kranskulla, och som det ofta sägs "en gång kranskulla, alltid kranskulla" är väldigt hedersamt.

Jag hade nog min längsta sovmorgon någonsin efter att Vasaloppet var över. Och då snackar vi en ganska dålig sovmorgon i mångas ögon, jag är vanligtvis uppe tidigt och tränar, jag vaknar någon gång vid sex eller sju, vissa dagar tränar jag redan klockan sju.

Så för mig var det grymt att sova till tio. Sedan gick man ju på moln några dagar till, man fick så mycket energi som jag skrev tidigare under dessa dagar.

Jag är väldigt glad och tacksam för den här fantastiska chansen Vasaloppet gav mig. Att få träffa så mycket människor och att själv utvecklas mycket under dessa dagar. Otroligt häftigt!

Vasaloppets studentutbyte - IVSCE

International Vasa Student Cultural Exchange, IVSCE, är en del av det övergripande utbytesprogrammet mellan Vasaloppen i Sverige, USA, Japan och Kina.

I år arrangerar Vasaloppet i Sverige det tionde utbytet 7-13 augusti.

Skulle du tycka att det vore kul att vara värdfamilj till någon eller några ungdomar och/eller ledare. Läs då vidare.

Text: Gunnel Söderberg

Syftet med IVSCE är att ge möjlighet för ungdomar i bygden att vidga sina perspektiv, och växa som människor. Det sker i mötet med ungdomar från andra kulturer; både som gäst i annat land, och som värd i hemlandet. Vasaloppet bidrar därmed till såväl enskilda individers utveckling, som till bygdens utveckling.

IVSCE, har anordnats sedan 2004. Det första studentutbytet ägde rum i Asahikawa, Japan. 2009 var Vasaloppet i Sverige värd för utbytet. Då deltog Changchun, Kina, för första gången med en gruppleddare och ungdomar.

Sedan 2009 äger studentutbytet rum vartannat år, en vecka i början av augusti. Upp till sex studenter i åldern 16-19 år och två ledare från varje land får delta. Arrangören står för kostnader för lokala resor, mat och boende från ankomst till avresa. Majoriteten av deltagarna, i synnerhet ledarna, ska ha någon anknytning till Vasaloppsorganisationen i varje land.

Många utbytesaktiviteter

Vasaloppsorganisationen i Sverige har varit mycket aktiv och delaktig i grundandet och utvecklingen av de övriga Vasaloppen.

En utgångspunkt var att bidra till utveckling av längdskidåkningen i allmänhet, och arrangemangen på dessa orter i synnerhet. I samband med arrangemangen har olika slag av idrottsliga, kulturella och sociala utbytesaktiviteter ägt rum genom åren.

De internationella Vasaloppen:

Vasaloppet i Mora, Sverige, grundades 1922. Vasaloppet i Mora, Minnesota, USA, grundades 1973. Vasaloppet i Asahikawa, Japan, grundades 1981. Vasaloppet i Changchun, Kina, grundades 2003.

I år arrangerar Vasaloppet i Sverige det tionde utbytet.

Från 2009 är det IFK Mora Idrottsallians och Sälens IF tillsammans som håller i hela utbytet. Deltagarna från IFK Mora Idrottsallians och Sälens IF utses med hjälp av medlemsföreningar och sektioner.

Värdfamiljer sökes

Skulle du tycka att det vore kul att vara värdfamilj till någon eller några ungdomar och/eller ledare. Det kommer trevliga människor från Japan, Kina och USA vid årets ungdomsutbyte som sker i Mora 7-13 augusti 2017.

Nu har du chansen att få vara med om en trevlig upplevelse som brukar sluta med att man får vänner för livet.

Det är en fördel om du har ungdomar i hemmet. De får gärna följa ungdomarna på deras utfärder. Det får du också göra om du ställer upp som funktionär under veckan. Ungdomarna är mellan 16-19 år.

Vad innebär det att vara värdfamilj?

Du behöver inte ta ledigt från arbetet. Det viktiga är att de får frukost. Om det finns möjlighet så är vi tacksamma om du kan skjutsa till uppsamlingsställe (troligen Vasaloppets hus) annars hämtar vi upp dem.

Flera av dagarna har vi aktiviteter till kvällen. Vi ser det som önskvärt att ni ägnar en egen dag med dem om det är möjligt, annars samordnar vi det med andra familjer. Enligt det preliminära schemat så kommer det att ske på onsdagen.

På torsdag ska de åka till Sälens och kommer hem på fredagen. Vi kommer att skicka ut ett schema när det är klart. Vi kommer också att ha en informationsträff när det är klart med alla värdfamiljer och räta ut alla frågetecken.

Läs mer om IVSCE här: <http://www.vasaloppet.se/om-oss/vara-partners/ivsce/>

Kontakt IFK Mora idrottsallians:

Gunnel Söderberg, 070-564 37 00

Bästa dalalag på 10-mila

Längst till vänster slutmannen Vojtech Kral. Sedan följer: Simonas Krepsta, Marek Minar, Raffael Huber, Artem Panchenko, Linus Rapp, Simon Hodler, Johan Lindberg, Per Harald Havnen Johansen och startmannen Roman Ryapolov. FOTO: Kristian Dahlström.

10-mila slutade med en fin tiondeplats för IFK Mora OK:s första-lag i herrtävlingen.

Inte minst viktigt blev IFK Mora bästa dalalag. Simon Hodler imponerade genom att växla i ledningen efter den mytomspunna "långa natten".

I kamp mot världens bästa orienteringsklubbar imponerade IFK Mora med att hålla sig långt fram i hela tävlingen natten mot söndagen den 30 april.

Det slutade med en fin tiondeplats och som femte svenska lag.

Extra krydda satte Simon Hodler som växlade först efter "långa natten". Simon låg hela tiden med i den fem man stora tätklungan som anfördes av slutsegraren, IFK Göteborgs Johan Högstrand. Simon hade krafter kvar på slutet och spurtade ifrån övriga löpare i tätklungan och kunde lämna över till Linus Rapp med nio sekunders ledning.

Tillbaka på skidor!

Fredrik Bauer tillbaka på skidor - 681 dagar efter den olycksaliga vurpan på störtloppet i Aspen.

”De sitter rätt tajt alltså”, tänker jag när jag klämmer ner fötterna i de klaustrofobiskt tajta racingpjäxorna.

De har åtminstone hunnit bli varma och torra sedan förra gången de användes!

681 dagar har gått sedan vurpan i störtloppet i Aspen.

Det är en strålande vacker februaridag i schweiziska Sankt Moritz. Den kalla och torra snön knastrar härligt under pjäxorna. Jag klickar i bindningarna. Höger först, som alltid.

De första svängarna är egentligen inte svängar utan försiktigt hasande nedför sluttningen.

När jag väl känner att det fungerar, så kan jag inte hålla mig utan går på ett par riktiga svängar... W O W !!!

Som att cykla

Min mentala rådgivare Thomas Fogdö hade försäkrat mig om att det skulle vara precis som med cykling; har man en gång lärt sig att cykla...

Och det är precis så det känns.

Jag åker med samma stabila tryck över ytter-skidan och samma rörelsemönster som alltid när jag känner mig i form.

Turisterna tittar lite häpet åt mitt håll när jag i glädjeruset tjoar på min färd nedför backen.

Njuter i en kvart

Väl nere sätter jag mig på en bänk och blickar ut över snötäckta Toblerone-toppar och bara njuter i en kvart, innan jag tar liften ner från berget igen.

Jag kan åka skidor igen! Rehaben har pågått länge och fortsätter alltjämt, men det känns inte som om det har varit ett tungt arbete för att ta mig just hit.

Jag har jobbat för att kunna gå bra i vardagen och göra så mycket som möjligt av det jag gillar att göra. I sommar hoppas jag kunna springa och spela golf och får man kanske till och med hoppas på tennis?!

Försvarsmekanism

Jag älskar skidåkning. Men jag är stolt över hur jag har lyckats förhålla mig till den under de här knappa två åren. Det sägs ofta, och i många fall håller jag med om det, att man värdesätter saker mer när man längtar efter dem och när man inte längre har dem än när man faktiskt har dem.

Men min längtan har inte varit enorm. Jag antar att det beror på någon slags försvarsmekanism mot att längta för länge och för mycket.

När jag däremot tog de första svängarna så uppskattade jag skidåkningen lika mycket som någonsin. Det känns fantastiskt att kunna säga det.

Fredrik Bauer
Zürich den 20 februari 2017

Fanny Axelsson under SkiStar Winter Games i Sälen. FOTO: Klas Rockberg.

Fanny tillsammans med Lisa Hörnblad vid Europacupen i Italien.

Fanny under kombinationens slalom vid JVM i Åre. FOTO: Nisse Schmidt.

Fokuserad Fanny under JVM i Åre. FOTO: Lin Ivarsson.

Fannys händelserika säsong

66 gånger har Fanny Axelsson stått på start i vinter. Hon kan se tillbaka på en händelserik säsong med många resor, träningsläger och internationella tävlingar.

Förutom att köra junior-VM, som varit målet, var debuten i Europacupen en av säsongens höjdpunkter.

Efter en tung start med tre urkörningar i norrländska Kåbdalis och Funäsdalen drog hon till norska Geilo i början på december. Där lossnade det rejält, en femteplats i storslalom och en tredjeplats i slalom kickade igång tävlings-säsongen och sedan dess har topp tio placeringarna trillat in i FIS-tävlingar i både Sverige och Norge.

Från störtlopp till slalom

Under fartveckan i Hafjell i slutet av januari visade hon hög klass i fartgrenarna där det blev fyra pallplatser: etta och trea störtlopp, tvåa Super G och trea i alpin kombination.

Utan stopp drog hon vidare till SM-tävlingarna i slalom i Sundsvall. Från TV-soffan kunde vi se två stabila slalomåk som gav Fanny en fin åttonde plats.

Jag är mycket nöjd med att ha bevisat att jag även är att räkna med i teknikgrenarna, säger Fanny.

Italien

Tre dagar senare blev det åter fokus på fartgrenarna då hon fick köra det första FIS-racet utanför Norden, i italienska Sarentino. Med ett tufft motstånd med flera Europacupåkare och Världscupåkare på plats blev det som bäst en femte plats i störtlopp och en fjärde plats i alpin kombination.

Jag älskar att resa och uppleva nya platser.

Vädret och förhållandena var perfekta i Italien, minns Fanny.

Europacupdebut

Vid ankomsten på Arlanda fick hon ett samtal från Skidförbundet och erbjudande att åka tillbaka till Sarentino för att köra Europacup-finalen. Sju dagar senare var hon först föråkare i Gopshus vid Lilla Dalacupen innan resan gick mot Italien.

Som debutant i Europacupen startade hon näst sist med startnummer 41 och skrällde med en tolfte plats. Svenska Lisa Hörnblad tog hem segern, vilket också var en överraskning!

Att få känna på bra internationell konkurrens triggade mig, förklarar Fanny.

Junior-VM

Ett av säsongens mål har varit att ta plats i junior-VM-truppen. Efter bra resultat i både slalom, storslalom och fart höjdes målsättningen med att få köra alla discipliner. 14 februari kom det efterlängtnade beskedet!

Att få representera Sverige har jag drömt om länge och att få göra det i alla grenar var stort för mig, säger Fanny.

6-13 mars pågick tävlingarna i Åre med 50 nationer på plats. Under de inledande tränings-åken i störtlopp skrämde Sverige upp de övriga konkurrenterna, tre av de svenska tjejerna Lin, Lisa och Fanny låg topp sex. På tävlingsdagen blev det ändringar i resultatlistan och österrikiskorna tog alla pallplatser med svenska Lisa Hörnblad som fjärde tjej. Lin blev nia och Fannys tävlingsåk var inte lika snabbt som träningsåket och hon slutade på 19:e plats.

I Super G blev det en 22:a plats och i kombinationen Super G/Slalom blev det en rysare då hon låg på 30:e plats i Super G och gick först ut i slalomen. Fanny hade femte bästa tid i slalomen och klättrade i resultatlistan till 19:e plats.

Med startnummer 62 i storslalom slutade hon på 48:e plats och i slalomtävlingen blev

det en urkörning. Fanny har två år kvar som junior vilket lovar gott för bra junior-resultat i framtiden.

Jag är stolt och glad att jag fick köra alla discipliner, och det var kul att mäta sig med de bästa juniorerna i världen, säger Fanny.

Junior-SM

Efter JVM-veckan väntade junior-SM i Fjätervålen med tävlande födda 1996-1998 (ÅJSM). I storslalomen fick Fanny (-98) till ett kanonsnabbt första åk och ledde juniorklassen, men tappade tid i andra åket och blev tvåa efter Elsa Håkansson Fermbäck (-98). I slalomen gick inte satsningen hem utan det blev en urkörning.

Dubbla SM-brons

Det sista mästerskapet för säsongen var Alpina SM för seniorer i Åre. Här hämtade Fanny hem dubbla SM-brons i Super G och alpin kombination. Samma tävlingar gav silver-medaljer i Junior SM för äldre juniorer. En femteplats i SM-störtloppet gav henne en bronspeng i ÅJSM.

Jag är nöjd men jag ville verkligen ta guldet i Super G, säger Fanny.

35 hundra delar fattades och det är något att kämpa för i sommar när styrka och uthållighet ska byggas upp.

Nu väntar tuff barmarksträning med löpning, cykling och styrketräning. Fanny tar studenten vid Skidgymnasiet i Malung i juni och till hösten väntar nya äventyr.

Det är helt klart skidåkning som gäller men var jag hamnar återstår att se, avslutar Fanny.

SM-resultat alla discipliner 2017

- Störtlopp – SM 5:a, ÅJSM 3:a
- Alpin kombination SG/SL – SM 3:a, ÅJSM 2:a
- Super G – SM 3:a, ÅJSM 2:a
- Storslalom – ÅJSM 2:a (Fjätervålen)
- Slalom – SM 8:a (Sundsvall)

IFK Mora Alpina klubb har gott rykte av att arrangera tävlingar.

I vinter har klubben arrangerat fem tävlingar i Gopshusbacken och tre tävlingar i andra skidbackar.

– Med en välsmord organisation klarar vi av alla sorters tävlingar, säger ordförande Mats Björkman.

Text: Sara Axelsson

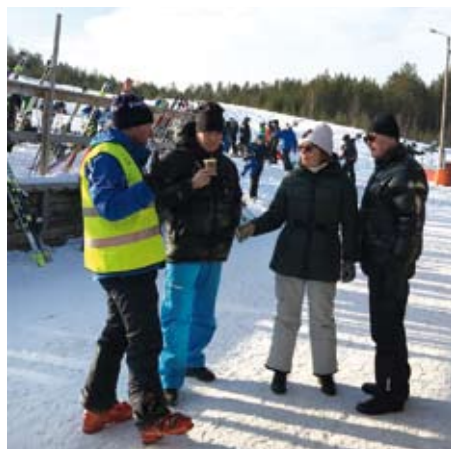
– Från de alpina tävlingarna för de minsta i Lilla Dalacupen till internationella tävlingar som Europacupfinal i Skicross med världseliten på plats. Ibland är vädret med oss, och ibland ställer det till problem, fortsätter Mats.

Olika funktioner

Klubben har flera duktiga tävlingsledare som bemannar de olika posterna så att rätt person är på rätt plats. En del funktioner kräver rutin men klubbens nya föräldrar skolas in på olika funktioner för att få växa in i tävlingsorganisationen.

Pistmaskinsförare och banpatrull jobbar hårt för att skapa bra förutsättningar i backen. Bansättaren gör ett noggrant jobb och portdomarna är på sin vakt under varje åk. Starter och sekretariatet har bra kommunikation så att tävlingarna flyter på fint. Speakern har stenköll på åkare och tider så att publiken får spänning.

– När alla vet vad som ska göras blir väntetiderna för åkarna minimala, säger Mats.

Magnus, Mikael, Sonja och Ove Berg är supportrar till Hilda och John Berg.

Mats Forslund i dimma, Fjäntervålen.

I Gopshusbackens kiosk grillas toast så det ryker och hamburgarna smakar utsökt på utomhusgrillen. Under Europacupfinalen gästades Gopshusbacken av Wiggins Catering med fantastisk skidåkar-buffé.

Internationell FIS-tävling

I början på februari arrangerade klubben i vanlig ordning en internationell FIS storslalom i Fjäntervålen med många elitåkare på plats. En tung dimma som vägrade släppa taget hindrade dock den första dagens tävling.

– Vi har arrangerat denna tävling för att bidra med en bra storslalom-tävling i skid-Sverige, säger Mats. I Gopshusbacken kan vi endast köra slalom-tävlingar på FIS-nivå.

Världens största skicrossstävling

I slutet av april stod IFK Mora Alpina klubb värd för världens största skicrossstävling i Hamra med över 200 startande båda dagarna. Med en liten skara engagerade skicrossföräldrar och några ungdomar som hjälpte till mellan sina tävlingsåk lyckades klubben med bedriften att arrangera en av klubbens största tävlingar någonsin sett till antal deltagare.

Detta var möjligt tack vare hjälp utifrån av några föräldrar/gymnasietränare.

– Vi har en stolthet i klubben att alltid kunna leverera oavsett hur många vi är i staben, avslutar Mats.

Kön till start vid skicross-tävlingen i Hamra. FOTO: Malin Eriksson.

Storasyster hjälper lillebror. Fanny och Lukas Axelsson.

Tävlingar arrangerade i Gopshusbacken 2017

FIS SkiCross Gathering 28-29 januari
Tävlingsledare: Johan Frost

GopshusCup, LVC kval, USM kval 11-12 februari
Tävlingsledare: Mats Björkman

Lilla DalaCupen 19 februari
Tävlingsledare: Andreas Wessung

Rockparallellen 11-12 mars
Tävlingsledare: Stefan Olsson

Europacupfinal i skicross 18-19 mars
Tävlingsledare: Mats Forslund

Övriga backar

FIS Storslalom i Fjäntervålen 2-3 februari
Tävlingsledare: Jonas Bauer

Skicross Hamra 29-30 april
Tävlingsledare: Anders Frost

Malin Gummås och Madelene Wessung håller ställningarna i kiosken.

Hilda Berg mot mål i LVC-kvalet.

”Med en välsmord organisation klarar vi alla sorters tävlingar”

Rutinerade speakern Erika Forss.

Den så viktiga prisutdelningen är väl förberedd.

Banpatrull i Gopshusbacken.

På Lilla Dalacupen i hemmabacken Gopshus hade alpina klubben över 40 åkare som representerade klubben. Här är de flesta av dem samlade vid foten av backen.

Varning för liftköer i Gopshus

Det råder stor risk för liftköer i Gopshusbacken.

Förhållandena har varit mycket allvarliga under hela säsongen och orsaken tros vara de skidintresserade barn och ungdomar som kors och tvärs far ner för både branten och Brudslöjan och att de vill ta sig upp i backen igen för nya åk.

Text: Andreas Wessung

IFK Mora alpina klubb har gått in i stabsläge för att hantera krisen men klubbens säkerhetsansvarige ger ett lugnande besked:

– Under säsongen har vi haft över 80 skidåkare som deltagit i ungdomsverksamheten varav mer än 50 har valt att tävla i Lilla Dalacupen, Lilla Världscupen och USM.

– Vi ser mycket allvarligt på de liftköer som alltför ofta är en ny vardag i Gopshusbacken men vi organiserar oss för att utveckla både backe och verksamhet och på så vis kunna möta nuvarande och kommande utmaningar.

Som vanligt har Lilla Dalacupen, ett samar-

rangemang mellan Idre SK, Orsa Alpina, Rättvik SLK, Malungs SLK, Sälens IF och IFK Mora Alpina, varit mycket populärt bland klubbens yngre åkare.

40 moraåkare på hemmaplan

Flera cuptotalsegrar i och enskilda förstaplatser bärgades samt många fina pallplatser och stora prestationer i övrigt. På vår egen hemmatävling var det över 40 moraåkare som representerade klubben i sann kamratanda.

Nytt för i år och också väl värt att nämna är

att vi genomfört träningar även för de minsta nybörjarna i form av Skidkul där vi fått till ett bra insteg i klubben och många nya fartfantomer har visat sig.

Till vårt årliga försäsongsläger i Björnrike i början av december var vi i år knappa 90 deltagande ledare, föräldrar och ungdomar.

Stort tack till alla ledare och föräldrar som engagerat sig stort som smått under säsongen och gjort denna fantastiska tillväxt möjlig! Nu laddar vi för nästa vinter.

Vi ses i backen!

En gång i veckan har det varit skicross-träning för unga i Gopshus-backen i vinter.

Skicrossträning för unga

Den här säsongen har vi haft träning i skicross i Gopshus, en gång i veckan har vi träffats och åkt skicross.

Det har varit jätteroligt att se den glädje och spänning som skicross ger när man åker tillsammans i banan.

Många hejarop och glada miner. Det kan vara både roligt och lite spännande att ta sig igenom en skicrossbana.

Banan i Gopshus innehöll svängar, gupp, en negativ och en velodrom samt nått litet hopp. Allt det tillsammans ger en rolig upplevelse där man tränar skidvana och att utmanar sig själv.

Vi har haft klubbens äldre åkare med någon träning ibland. Tack till Emil Frost och Jakob Hård af Segerstedt för att ni åkt med oss.

Nu laddar vi om inför nästa säsong så ses vi i Gopshus.

Ha en bra sommar!

Maria Brandström

Sista helgen i april arrangerade IFK Mora alpina klubb världens största skicrossstävling. Det var över 200 startande bägge dagarna i Hamra. I samband med detta tilldelades också klubben Svenska skidförbundets nyinstiftade Scandic-stipendium till klubbar. IFK Mora fick som första klubb någonsin stipendiet. Inledningen på motiveringen lyder: IFK Mora är den klubb i Sverige som bidragit och bidrar mest till utveckling av skicross avseende både FIS och barn/ungdom. På bilden ser vi stora delar av arrangörsgänget i Hamra med priset från skidförbundet.

Andrey Lamov försar fram mot guld i stafetten vid VM i skidororientering i Krasnojarsk. FOTO: Nordenmark Adventure.

Många medaljer till Andrey

Orienteringsklubbens internationella skidororienteress Andrey Lamov har haft en framgångsrik vinter och håvat in medaljer både på EM i Finland och VM i Ryssland.

Vid EM i Imatra i Finland i i början på februari vann Andrey guld på sprint, mixstafett och längdistan. Tre guld på tre dagar.

Andreys sambo Magdalena Olsson åkte också starkt på EM med brons på sprinten och fjärdeplats på längdistan. s.

Hanna Eriksson var också med i den svenska truppen på EM och blev 19:e på sprinten och 15:e på längdistan. s.

På VM i ryska Krasnojarsk plockade Andrey hem silver på sprintstafett, sprint och avslutade med att ta guld med sitt Ryssland i stafetten. På medeldistan. s. blev han femma.

Magdalena blev fyra på sprinten och sju på medeldistan innan hon insjukade och missade både längdistan. s. och stafetten.

På EM och VM var IFK Mora också representerade av Johanka Simkova som tävlar för Tjeckien, Klaus Csucs som representerar Rumänien, och Stefania Corradini som tävlar för Italien.

Magdalena Olsson tog brons på sprinten vid EM i skidororientering i finska Imatra. FOTO: Nordenmark Adventure.

Scott Endersby – förste engelske spelaren i IFK Mora

IFK-fotbollen har ofta förknippats med engelska influenser och spelare, men vet ni vem som var den förste spelaren i IFK-dressen?

Första engelsmännen i klubben var dock tränarna Joe Hooley 1976 och efter det Sid Huntley 1980.

Här är historien om Scott Endersby:

Text: Bosse Thunberg

Det var ett foto i IFK-arkivet, som fick mig riktigt nyfiken på vem spelaren på bilden var och det tog ett litet tag att få fram svaret.

Via Sid Huntley och Georg Stålberg, som hade originalfoto, samt att jag senare hittade en artikel i Mora Tidning från 1980 klarnade historien om Scott Endersby.

Under rubriken ”Scott Endersby i Mora. Debuterar mot Arvika” stod följande:

”Vid femtiden på torsdagskvällen kunde IFK Moras fotbollstränare Sid Huntley för första gången skaka hand med 18-årige målvaktstalangen Scott Endersby som redan på söndag skall vakta buren mot Arvika.

Men mötet skedde inte i Mora. På grund av strejken var Scott tvungen att flyga till Oslo där Sid och Georg Stålberg utgjorde välkomstkommitté.

Scott Endersby är målvakten som IFK Mora verkligen hoppas på. Sedan Thomas Nilsson flyttat till AIK och Bengt Lundquist skadats har Mora endast 17-åringarna Thomas Höglund och Lennart Eriksson att tillgå.

– Men juniormålvakterna är verkliga löften, säger Sid Huntley.

– När nu Scott Endersby kommer att vara i Mora ända till 6 juli får Thomas och Lennart möjlighet till träning under ett proffs. Den tiden kan bli oerhört värdefull för de två i framtiden.

Scott Endersby får ingen chans till vila när han kommit till Mora. Redan idag på förmiddagen körde han sitt första träningspass och på söndagen var det match mot Arvika.

– Något problem för de övriga i laget bör det inte bli med en ny målvakt. Det enda skulle vara att grabbarna blir förvånade över att han tar så stor del i spelet. Skriker och dirigerar hela tiden, säger Huntley till.

Att Scott hamnat i Mora beror på en rad händelser. Hans egentliga hemadress är Ipswich där han är tredjemålvakt och det stora framtidslöftet. Men i Ipswich vill man att Scott ska få mer matchträning. Genom sin gode vän Bobby Robson fick Sid Huntley reda på detta och det resulterade i hämtningen i Oslo.

Scott Endersbys målvaktbana började ordentligt när han var 15 år. Då kom han som underbarn till Nottingham Forest och tränade i två år

under Peter Shilton. När familjen flyttade till Ipswich hängde Scott med. Han har som 18-åring hunnit med att spela 15 gånger i skollandslaget, tre gånger i ungdomslandslaget och en gång i juniorlandslaget.

Så det är helt klart att enbart Scott Endersby kan bli en attraktion vid Mora-kamraternas hemmamatcher under våromgången.”

Ovanstående är plockat från Mora Tidning.

Det kan tilläggas att Scotts avresa från Ipswich, blev någon dag förskjuten, Scott skulle först göra klart sitt körkortsprov.

Detta år, alltså säsongen 1980, spelade IFK i div 3 Västra Svealand. Scotts debut skedde 11 maj hemma på Vasaliden mot IFK Arvika. Matchen slutade 1-1.

Han spelade totalt tio matcher i IFK, tre vinster, sex oavgjorda och blott en förlust: 17-11.

Scott höll nollan fyra matcher i rad, då IFK avslutade våromgången med sex matcher utan förlust. En prydlig resultatrad kan man säga. Hans avskedsmatch i IFK blev dock lite dramatisk, återkommer till det.

Lite letande på nätet ger vid handen att Scott Endersby är född 20 februari 1962 i Lewisham, London. Hans karriär blev inte lika lysande som antyds i artikeln ovan utan kom att stanna i lägre divisioner och fram tills avslutet 1987 gjorde han 255 proffsmatcher fördelade på dessa klubbar: Tranmere Rovers 1981-83 79 matcher, Swindon Town 1983-85 85 matcher, Carlisle United 1985-1987 52 matcher, York City 1987 35 matcher och de sista fyra utlånad till Cardiff City i december 1987.

Statistiken säger också att han var 1.78 lång, Han säger själv i en intervju ” åka runt bland klubbar i lägre divisioner är inte en karriär jag rekommenderar någon”, men Scott säger också ”jag har bara goda minnen från varje klubb jag spelat i”.

Var finns han och vad gör Scott nu?

Ja, jag letade som man ju gör på nätet. Hittade en sida om Ipswich Town, som innehöll alla deras spelare under åren och fann Scott och hans ovan redovisade ”CV”, och dessutom en ”chat” med en ledtråd från 21 april 2016 där en Michelle Francis skriver:

”Det är min farbror, jag tror att han är i Yorkshire och driver en pub. Jag var med på hans bröllop, jag var en av tärnorna”.

Jag upptäckte också att Ipswich Town, hade en svensk supporterklubb vars ordförande bodde i, ja världen är liten, Aspeboda, Falun!

Jag ringde och frågade Niklas Nygårds om hur man kontaktar Ipswich Town och han tyckte det enklaste var att skriva på deras mailadress. Sagt och gjort, jag skrev och undrade om de visste att deras spelare Scott Endersby spelat seriematcher i Sverige, de stod ju inte med på hans CV.

Jag fick kontakt med Ralph Morris, som jobbar med hemsidan och han ville ha mer uppgifter, så det blev mailkorrespondens, min engelska är väl sådär, men numera återfinns IFK Mora i Ipswich Town Football Clubs historik, också fotot som var grunden till kontakten finns med i Scotts profil.

Ralph gav mig också en pusselbit om vad Scott Endersby gör och finns numera, och mycket riktigt han och hustrun driver en pub. Den ligger i en liten ort som heter Wrelton 30 minuter inåt landet från Scarborough, som ligger på Englands nordöstra kust i Yorkshire och ett antal mil söder om Newcastle.

Puben heter Buck Inn och har goda vitsord. Bland annat står det så här (min översättning): ”Vi kan verkligen rekommendera Buck Inn, maten var verkligen god, och Scott och Barbara så trevliga och välkomnande”.

Att de, naturligtvis, också har god öl framgår av andra gästkommentarer.

Om några minns Scott?

Jodå, jag har frågat några som var med. Här är laguppställningen i Scotts sista match borta mot Karlskoga, den 28 juni 1980: Scott Endersby, Bengt Mårthen, Stefan Persson, Per Dalebjer, Lasse Ericson, Björn Fredriksson, Torbjörn Westerling, Björn Helgesson, Lennart Grahn, Bill Fredriksson, ”Laban Persson, Tore Skottheim, Pekka Berglund och Torbjörn Nilsson, och nog dyker det upp minnen.

Lennart Eriksson, målvakten som fick stå tillbaka när Scott kom till Mora, minns första träningen Scott höll med Lennart och Tomas:

”Scott var som ett fyrkantigt kraftpaket, som dundrade iväg skott på oss innan vi ens var uppvärmda”.

Avslutningsmatchen blev faktiskt lite speciell för Scott. Resultatet blev 1-1, sedan Bill Fredriksson gjort 1-0, men Bill fick hoppa in i målet, sedan Scott blivit utvisad med en halvtimme kvar. Han skulle ”resa undan” ett inlägg, men på väg mot bollen sprang han ner en motståndare och blev utvisad.

Lagledaren Bosse Backlund, säger i en intervju efter matchen att ”det var en mycket märklig utvisning”.

Kanske skall det tilläggas att inför hösten så löstes målvaktsproblemet med en ny ”Sid-värvning”. Samma dag som Scott återvände till Ipswich anslöt 33-årige Berndt Johansson från Sandvikens IF.

Jag fick kontakt per telefon med Scott och hade många goda minnen från tiden i Mora.

”Running in the wood” – vi sprang i skogen. Kanske en ny, men uppenbarligen trevlig erfarenhet.

Han nämnde vad jag uppfattade ” Skipper Bengt”, vad jag trodde Bengt Mårthen, vilken dock dementerade att han var lagkapten, det var Lasse Ericson.

Scott Endersby hälsas välkommen till IFK Mora fotbollsklubb av tränaren Sid Huntley till höger och Georg Stålberg tll vänster.

Ända sedan jag påbörjat denna artikel, många månader tillbaka, hade jag sökt Sid för att höra hur värvningen hade gått till och Sids minnen av Scott.

Det blev många försök på hemtelefon och mobil, men inga svar. Så till slut svarar Sid, men en dålig hörbarhet och att Sid hade svårt med talet gjorde att jag inte kunde uppfatta hans

svar och frågan om jag kunde besöka honom blev oklar.

Några dagar senare nås jag av beskedet att Sid gått ur tiden...

Sid gjorde många insatser för IFK-fotbollen

Sydney ”Sid” Huntley har insomnat efter en längre tids sjukdom.

För er, som inte kände honom så väl, kommer här lite om Sid och hans insatser för IFK Mora-fotbollen:

Text: Bosse Thunberg

Vi backar till säsongen 1979. IFK spelade då div 3 Västra Götaland, säsongen kom att bli en verklig pärs.

Torbjörn ”Tjoppen” Westerling och Björn Karlsson delade på tränarskapet. Laget sladdade tidigt i tabellen, låg på nedflyttnings långt in på hösten.

Med sju matcher kvar ansluter Stefan Nilsson, som avbrutit en mycket lovande fotbollskarriär och under våren 1979 studerat i Östersund och spelat ”korpfboll” och Tjoppen blir nu spelande tränare. Allt vänder, IFK förlorar inte på de sista sju matcherna, vinner de tre sista utan att släppa in ett mål och klarar sig kvar med en poäng till godo!

Tränade Sirius...

Efter säsongen sätter sig Stefan ner tillsammans med Lasse Ericson, ja sedermera vår meste tränare, och funderar kring kommande säsong. Kan tänka mig att lagledaren Bosse Backlund och sektionens ordförande Lars Wilhelmsson också fanns med.

Stefan och Lasse hade de första åren på 70-talet spelat tillsammans i IK Sirius, Uppsala och hade då en engelsman som tränare, Sid Huntley.

Sid hade 1972 tagit upp Sirius till allsvenskan, 1973 tränat Sandvikens IF, 1974 vunnit division 2 med Örgryte IS, gått upp i allsvenskan och tränat dem under 1975.

... och IFK Malmö

Sid flyttade så söderöver till IFK Malmö och var verksam där under fyra år då laget, som han själv uttryckte det när jag intervjuade honom: ”Varje år hade vi snudd på serieseger och uppflyttning till allsvenskan”.

Placeringarna för IFK Malmö var 7-11-8-7, IFK Göteborg, Ätvidaberg, Halmia och Mjällby blev de åren allsvenskar, kanske något motsäger Sids beskrivning, men seriesegern med Sirius och allsvenskan med ÖIS ger ändå Sid en tung meritlista.

Uppvuxen i London

Kontakter togs med Sid och kontrakt skrevs. Sid kom till Mora under våren 1980 och kom sedan att bli kvar i Mora.

Sid var född och uppvuxen i London. Han arbetade bland annat i sin brors transportfirma och som busschaufför, men också som kontaktperson mot ett svenskt rederi.

Han hjälpte rederiets personal tillrätta i London. Bland annat genom att fixa matchbiljetter

Sid Huntley, i mitten, tillsammans med Stefan Nilsson och Lasse Ericsson.

till fotbollsmatcher. Fotboll var en stor del av Sids liv och han spelade med såväl Arsenal som Millwall, men jag har dock inte kunnat återfinna hans namn i Arsenalns utförliga statistik över dem som spelat ligamatcher för klubben.

Flyttade till Sverige

Känt är dock att engelska klubbar på 50-60-talet höll sig med stora trupper av ”lärlingar”, vilka spelade i olika lag inom klubbarna, så Sid kan mycket väl ha representerat Arsenal på någon nivå.

Han genomgick så tränarutbildning på Englands ”tränaruniversitet” Lilleshall och tog ett uppdrag i ett och halvt år som tränare i Australien.

Sid flyttade tillbaka till England och fick ett erbjudande att bli assisterande till Alan Ball Sr, då i Crewe Alexandra och en i England välkänd tränare, men ödet ville annat.

Sid tackade nej och flyttade istället till Sverige och Uppsala 1970. Det var uppenbarligen så att en flicka han träffat under en busskörning mellan en av färjehamnarna för Sverige-Englandstrafiken och London fick honom att flytta. Han kom då att först träna IK Sirius juniorer för att sedan ta över A-laget.

Sid la grunden

Nu är vi tillbaka till 1980 och samtalet från Mora. Han gjorde ett bra lag av IFK Mora, lade grunden till de framgångsrika åren då IFK var i division 1, då nivån under Allsvenskan.

1980 och 1981 blev IFK trea, 1982 blev det serieseger men man föll i kvalet till tvåan och 1983 ”fotofinish” som tvåa. Falu BS vann serien på målskillnad.

Peter Antoine tog vid efter Sid 1984 och 1985 därefter följde tre år med Lasse Ericson, med serieseger 1986 och två år i ettan.

Hade reseföretag

Under de fem åren lade Sid ner hela sin kraft på sitt reseföretag och det finns härliga berättelser om hans framfart och hur han rattade sin buss i de trånga alpbyarna eller hur han fixade fotbollsbiljetter till matcher, som redan var utsålda!

Sid hade ett stort kontaktnät, inte minst inom fotbollen, men också en förmåga att charma och övertala om det så gällde husrum på ett hotell för ett hel busslast eller få en restaurang

att hålla extra öppet.

1989 lockades Sid att göra comeback i IFK och lyckades med bedriften att med ett mycket åderlåtet lag rädda IFK kvar i division 2.

Stort engagemang

Sids engagemang, härliga svengelska, entusiasm och stora fotbollskunnande kom att präglade IFK-fotbollen under många år. Sid ska också ha varit den som startade Fotbollsskolan för de yngsta. Jag kan inte hitta något i verksamhetsberättelser om någon sådan verksamhet tidigare.

Det står i Mora Tidning 1981 att tillströmningen till sommarskolan var så stor att IFK:s kansli fick vid ”skolstarten” stänga och personalen hjälpa till att ta emot alla ungdomarna. IFK-fotbollen har alltsedan dess arrangerat sin fotbollsskola några veckor i juni.

Stefan Nilsson och Lasse Ericson ingick för övrigt som Sids ledare under denna den första skolan.

Drivande i bouleklubben

Med sina fem säsonger är Sid en av våra ”mesta tränare” på herrsidan, bara Lasse Ericson har gjort fler.

Efter fotbollskarriären kom Sid att engagera sig i en annan verksamhet med bollar, och som alltid gick Sid ”all in” i vad han tog sig för. Han blev en drivande kraft i Mora-Orsa Bouleklubb och lade ner tid och engagemang på att arrangera olika arrangemang och tävlingar.

Han höll många ”bollar i luften” ända in i det sista, men drabbades av en sjukdom som tärde på hans krafter och till sist blev sjukdomen ”good old Sid” övermäktig.

När jag letade uppgifter till artikeln om Scott Endersby, den förste engelske spelaren i IFK, så sökte jag under lång tid Sid för att höra hur det till när Scott kom till Mora, men först några dagar innan, som det visades sig, Sids bortgång, fick jag kontakt.

Jag hade svårt att uppfatta Sids svar på mina frågor, men även om jag förstått att han var sjuk, kunde jag inte ana att det förmodligen var Sids sista ”fotbollssnack”.

Våra tankar i IFK går till hans närmaste och med dem en önskan om: ”Vila i frid, RIP”

Sid skulle ha fyllt 83 år den 28 april.

Ledartrojan för IFK Moras damfotboll: Mathias Dahl, nye huvudansvarige tränaren AnnSofi Frost och Robert Dahlén.

Ann-Sofi ny tränare för fotbollsdamerna

IFK:s damfotboll har i många år kretsat kring Robert Dahlén, han har haft huvudansvaret och lagt ner massor av tid och omsorg.

Nu tar han ett steg tillbaka och överlåter ansvaret till Ann-Sofi Frost.

Text och foto: Bosse Thunberg

En aning försiktig efter fjolårets lite kaxiga ”vi blir top tre” säger Robert:

– Det ser bra ut, när vi pratar lite inför säsongen.

Det är säkert fog för det, då det kommer tre starka spelare som hemvändare: Elise Gum-måss och Ida Andersson efter spel i Kvarnsveden och Lisa Lundgård efter studier på annan ort.

Sen säger han att Julia Aldén och Sonia Haga har tagit ett steg framåt och tipsar också om en lovande tjej från Orsa, bara 14 år gammal, som bytt till IFK:

– Emma Kratz, är en spännande talang.

Snabbare och starkare

Laget har blivit både snabbare och starkare. Bland annat har man lagt in crossfit i träningsprogrammet. När jag sedan frågar Ann-Sofi Frost, hon var bortrest när jag pratade med Robert, om hon instämmer i Roberts beskrivning, så visst gör hon det.

Hon berättar att laget är väl förberett, hon ser en utveckling hos alla sina spelare och detta efter en bra försäsong med oftast fyra pass i veckan. Hon ser fram mot sin första säsong

som huvudtränare.

Jag konstaterar att Ann-Sofi har en såväl gedigen spelar- som tränarbakgrund.

Start i IFK:s flicklag med såväl Håkan Ryss som Lasse Ericson som tränare, senare spel i Färnäs damlag under Bengt Ottosson. Under tio år i Örebro spelade Ann-Sofi som bäst div I-fotboll med Örebro Söder, men hann också med en period med Glanshammar, för att avsluta i Rynninge.

Samtidigt som hon spelade hade hon tränaruppdrag inom flickfotbollen och i Rynninge var hon assisterande tränare för A-laget.

På frågan om hon skulle hoppa in som spelande tränare blev svaret:

– Nej, den tiden är förbi, mina spelare klarar sig bra mig utan mig!

Vi önskar Ann-Sofi lycka till, när hon nu är tillbaka i IFK-fotbollen.

Div 3 Södra Norrland, herrar			
Lag	S	D	P
IK Sättra	3	7	7
Ytterhogdals IK	3	6	7
IFK Mora FK	3	5	7
Sätters IF FK	3	4	7
Fagersta Södra IK	3	3	7
Kvarnsvedens IK	3	1	6
Iggesunds IK	3	0	4
Hille IF	3	-3	3
Hofors AIF	3	-4	1
Strands IF	3	-5	1
Slätta SK	3	-6	0
Ljusne AIK FF	3	-8	0

Division 3 Damer			
Lag	S	D	P
Torsångs IF A	1	3	3
Smedjebackens FK	1	1	3
IFK Mora FK	1	1	3
Korsnäs IF FK U	1	0	1
Svärdsjö IF	1	0	1
Malungs IF	0	0	0
Vansbro AIK FK	0	0	0
IF Vulcanus	1	-1	0
Islingby IK A	1	-1	0
Sätters IF FK A	1	-3	0

Nya i IFK Mora fotbollsklubbs styrelse är Ulrika Kånåls, Janne Östman, som är ny ordförande och Johan Åberg. FOTO: Bosse Thunberg.

**Nyförvärv till IFK Mora FK:s A-lag her-
rar.** Från vänster: Karl Persson, Sebastian
Alajääski, Anders Johansson, Mohammad
"Janne" Jarf, Aleksandar Avric. (Karl Pers-
son var nyförvärv förra året men är alltid
synlig så fort en kamera kommer fram).
FOTO: Markus Winsa.

IFK MORA FOTBOLL VÅREN 2017 DIV 3 DAMER och HERRAR PRÄSTHOLMEN

Dam/Herr	Motståndare	Dag	Datum	Starttid
Herrar	Ljusne AIK	måndag	17 april	15.00
Damer	Malungs IF	torsdag	4 maj	19.00
Herrar	IK Sättra	lördag	6 maj	15.00
Herrar	Iggesunds IK	lördag	20 maj	15.00
Damer	Svärdsjö IF	söndag	21 maj	15.00
Herrar	Hille IF	lördag	3 juni	15.00
Damer	Korsnäs IF U	tisdag	6 juni	15.00
Herrar	Fagersta Södra IF	lördag	17 juni	15.00
Damer	Vansbro AIK	torsdag	22 juni	19.00
Herrar	Strands IF	lördag	1 juli	15.00
Damer	Islingby IK	söndag	2 juli	15.00

Med reservation för eventuella ändringar. Övriga lags matcher finns på hemsidan www.ifkmora.se/fk

MORA TRAIL

9 juli

www.moratrail.se

UTGIVNINGSPLAN IFK-KAMRATEN 2017

Nummer 2-2017

Mannusstopp: 21 juni.
Utgivning: vecka 28.

Nummer 3-2017

Mannusstopp: 20 september.
Utgivning: vecka 41.

Nummer 4-2017

Mannusstopp: 29 november.
Utgivning: vecka 51.

Vill du bidra med något till klubbtidningen
så kontakta din klubbs representant i redak-
tionen. Se sidan 2.

www.ifkmora.se

www.facebook.com/ifkmoraia/

Nu händer det saker i Hemus

Sedan byggstart den 15 oktober
2016 har det hänt saker i Hemus.

Huset är plats och det är full fart
på byggplatsen och man kan se
vilken fin byggnad vi kommer få.

Text: Maria Gustafsson

Hela huset är försett med tak och ytterväggar
inkl isolering, fönster och temporära dörrar.
Det innebär att huset nu är "tätt". Uppregling
av innerväggar pågår. Installationsarbetena
har påbörjats.

Grunden till huset färdigställdes före jul och
byggarbetena återupptogs 10 mars (efter Va-
saloppet). Bygget följer tidplanen, som upprät-
tades i höstas. Husbygget ska vara färdigt i bör-
jan av november och inflyttningsklart i mitten
av november.

Kommunen hyr

Mora Kommun kommer hyra den del av byg-
naden där hygienavdelningen finns för att till-
godose behovet hos allmänheten som besöker
Hemus.

IFK Mora kommer att erbjuda uthyrning av
övriga lokaler (samlingslokal, serveringsdelen)
till andra föreningar, allmänhet och företag vid
vissa tidpunkter, i samverkan med Mora kom-
mun.

Utveckling och gemenskap

IFK Mora vill bidra till att skapa ett livslångt in-
tresse för motion och idrott, skapa förutsätt-
ningar för utveckling och gemenskap.

IFK Mora vill vara en positiv bidragande kraft
när det gäller att skapa ett samhälle som är at-
raktivt och utvecklande att leva, bo och verka i.

Bygget av huset i Hemus är möjligt tack vare
IFK Mora och Vasaloppet.

Fakta föreningshuset Hemus

Huset

Storlek: ca 12 x 42 m, Yta 480 m²
(Bruksarea) varav
-hygiendel med 2 avdelningar, omklädning
med förvaringsskåp, 4 duschar och bastu i
vardera, totalt 150 m²
-servering för 80 sittande + kök, totalt 146 m²
-klubblokaler uppdelade på 4 rum och sam-
manträdesrum totalt 55 m²
-entréhall m m 64 m²
-teknikutrymmen 25 m²
-kommunikationsytor mm 40 m²
-terrass utomhus under tak 50 m²

Antal WC

-i hygiendelen 2 WC + 1 RWC
-i "föreningsdelen" 2 WC + 1 RWC
-i köket 1 WC

Huset kommer att utrustas med:

-stor TV/bildskärm i serveringen
-AV-utrustning i sammanträdesrum och
servering.
-bildskärmar för info i entréhallen
-wifi

Uppvärmning med bergvärme via 5 st
energibrunnar.

Serviceanordningar utomhus:

-cykeltvätt
-skotvätt
-P-platser för 45 p-bilar

Bilden överst: Byggnationen innan taket kom
på den 22 mars.
Mellersta bilden. 2 maj har bygget kommit
långt och tak och ytterväggar är på plats.
Nedersta bilden: Föreningshuset med vy från
entrésidan.
FOTO: Johan Trygg.

IFK MORA FOTBOLLSKLUBB

LANDSLAGETS FOTBOLLSSKOLA

i samarbete med Adidas och Intersport

När: Mellan den 19-30/6 (9dagar)

Var: Prästholmen

Tider: 10.00-14.00

Mat: Egen matsäck medtages

Kostnad: 600:-, 1000:- (2 syskon), 1300:- (3 syskon)
betalas senast 8 maj.

Till BG: 5608-4007

För vem: Tjejer och killar mellan 6 och 13 år

Anmälan: www.landslagetsfotbollsskola.se

OBS! Sista anmälningsdag 8 maj.

LÖPARGRUPP FÖR UNGDOMAR

IFK Mora friidrottsklubb har startat en löpargrupp för ungdomar. Alla ungdomar från 12 år är välkomna att vara med.

Träningen innehåller främst konditionsträning med intervaller, fartlek, backträning m.m. Men träningen kommer även att innehålla löpskolning, teknik, träningsupplägg, skadeförebyggande träning, fysiologi med mera.

Löpargruppen tränar på **onsdagar 19.15 - 20.15** med samling på Prästholmen.

Det är bara att dyka upp på träningen om du är intresserad. Du kan också maila Ing-Mari Skogs: ing-mari.skogs@ifkmora.se om du har frågor.

IFK MORA friidrottsklubb
www.ifkmora.se/fik

TRIMTEX
— Custom sportswear —

IFK MORA SK

Skidklubben har ingen webshop öppen med klubbens egen kollektion hos Trimtex under våren.

Vi hänvisar till ordinarie Trimtex-produkter. Logga in eller registrera ett nytt konto på trimtex.se.

Använd teamkod ifkmoraskmotion16 och få 25% rabatt på alla ordinarie produkter i Trimtex webshop.

TRIMTEX
— Custom sportswear —

Gymnastikklubben söker ledare!

Kontakta kansliet:
0250-392 21
gymnastik@ifkmora.se

Truppgymnastik HT 2017

Intresserad att vara med på truppgymnastik i höst?

Kontakta kansliet:
0250-392 21
gymnastik@ifkmora.se

Sommargympan!

Sommargympan startar vecka 24 (måndagar och torsdagar)

Se kommande annons samt info på hemsidan

IFK MORA:s gymnastikklubb
www.ifkmora.se/gk

Vecka 26

Välkommen till IFK MORA friidrottsskola 2017

Alla som är mellan 6-12 år (födda -11 till -05) är välkomna att prova på friidrott under vecka 26, måndag – torsdag 26-29 juni.

Dagarna kommer att fyllas med olika friidrottsinspirerade aktiviteter anpassade efter ålder. Vi delar in eleverna efter ålder i olika grupper och det brukar vara två ledare per grupp. Ledarna är ungdomar från vår klubb som alla själva har friidrottsbakgrund.

Alla deltagare får en t-shirt.

Datum: vecka 26, 26-29 juni.

Tid: 10.00-14.00

Plats: Prästholmens IP

Anmälan: senast 22 maj via länk på: www.ifkmora.se/fik
klicka på FRIIDROTSSKOLAN.

Vid anmälan anges:

Namn, personnummer, tel.nr. till målsman dagtid + tröjstorlek.

Avgift betalas senast 22 maj:

350 kr per barn.

Betalning sker till IFK Mora FIK
BG 5352-9517

Ange namn på barnet som betalningen avser.

Vad ska jag ha med mig varje dag:

Matsäck
Vattenflaska
Regnkläder
Glatt humör!

"Välkommen till Moraparken. Som deltagare på friidrottsskolan 2017 får du under vecka 26 och vecka 27 bowla för 40 kr/person. Läs mer på www.moraparken.se"

Mer info på: www.ifkmora.se/fik

IFK MORA friidrottsklubb

IFK MORAS GYMNASTIKKLUBB

Truppgymnastik- uppvisning

UNIHOCArena

21 maj 15.00

Insläpp från 14.30 (frivillig entré).

Nybörjargruppen Påbygggnadsgruppen
RT- och RM gruppen Cirka 90 gymnaster!

Försäljning av overaller och begagnade
gymnastikdräkter. Fikaförsäljning. Lotteri.
Kontant- eller Swishbetalning.

Varmt välkommen!
www.ifkmora.se/gk

VÅRA KLUBBSTUGOR

Hökberg

I den vackra fäboden i Hökberg har IFK Mora två stugor. Den ena kallas bystugan och den andra kallas för kontrollstugan, den är även en kontrollstation för Vasaloppet. Vasaloppsspåret passerar därför alldeles utanför fönstren på stugorna.

Pris per dygn

Vid arrangemang av IFK Mora och Vasaloppet: Gratis
Stugvärd (i tjänst): Gratis
IFK medlem med familj: 200 kr
Skolor (klass med lärare/ledare): 500 kr
Externa föreningar: 500 kr
Privatpersoner, ej medlem i IFK Mora IA: 500 kr
Företag, organisationer: 1000 kr
Stugorna bokas i receptionen på Vasaloppets Hus: tel. 0250-392 00

Ett skid- och vandringsparadis! Redan 1931 års Vasaloppssegare Anders Ström grundade sin form i Garbergsterrängen! Sedan följde Mora-Nisse efter på 40-talet! Norra Garberg - en mycket vacker fäbod belägen 520 möh! Har varit fäbod till byn Selja-Långlet sedan 1600-talet. Den ligger 22 km från Mora och det är skyltat dit från Vasaloppsvägen vid Långlet. Här ligger IFK Moras klubbstuga - en sport- och vildmarksstuga med stora logimöjligheter!

Eldris

En av de nyast uppförda kontrollstugorna utefter Vasaloppsspåret! Stugan byggdes så sent som 2002 och är en genuint timrad byggnad. I stugan finns en stor samlingslokal med många bord och stolar. Den perfekta lokalen för barndopet, kalaset, festen och bröllopet etc.

Norra Garberg

Kan hyras av medlemmar i IFK Mora skidklubb, IFK Mora medlemmar, skolor, föreningar, företag och privatpersoner. Kontakta kansli 0250-39216 eller email skidor@ifkmora.se

Priser

Stugvärd (i tjänst) Gratis
Medlemmar i skidklubben: 250 kr/dygn
IFK Medlem (ej SK) 500 kr/dygn
Övriga 1000 kr/dygn

IFK MORAS FONDER

Stöd våra fonder genom donationer eller använd fonderna för att hylla och hedra.

Ändamålet med fonderna är att samla in pengar för att med stipendier stimulera våra ungdomar, aktiva och ledare till fortsatt träning och utveckling. Stipendierna ska trygga IFK Moras framtida rekrytering samt ge våra duktiga ledare stimulans.

Ernfrid Lagborgs Minnesfond

Utdelas till IFK Moras bästa idrottsutövare under verksamhetsåret

Mora-Nisses Jubileumsfond

Utdelas till juniorskidåkare inom Sverige.

IFK Moras Ungdomsledarfond

Utdelas till välförtjänt ledare inom IFK

Mora under året och som stipendier för ledarutveckling.

Hillevi och Ingemar Karlbergs

Minnesfond Utdelas till unga lovande friidrottare och/eller ungdomsledare inom friidrotten i Mora med omnejd.

Mikael Mattson-Djos Minnesfond

Utdelas till förtjänt aktiv inom IFK:s Alpina klubb.

Sture Jorbrinks Minnesfond

Utdelas till förtjänt ledare/aktiv inom IFK Moras Gymnastikklubb.

Erik Mattssons Minne

Utdelas till förtjänt ledare/tränare inom IFK:s fotboll.
Betalas in på bankgiro: 680-6756

KANSLIERNA

Öppettider Vasaloppets Hus:

Mån-ons, fre 8.00-16.30

Tors 8.00-15.00

För att komma in andra tider, prova att ringa till din klubb på porttelefonen.

IFK Mora Idrottsallians
Maria Gustafsson, Idrottschef
Tfn: 0250-392 78
E-post: maria.gustafsson@ifkmora.se

Johan Trygg, IFK Kamraten, webb,
mediakontakter
Tfn: 0250-392 43
E-post: johan.trygg@ifkmora.se

Ulrika Hugerth, ekonom
Tfn 0250-392 28
E-post: ulrika.hugerth@ifkmora.se

Gun-Britt Cristoferson
Tfn: 0250-392 42
E-post: Gun-Britt.Cristoferson@ifkmora.se

IFK Mora Alpina Klubb
Maria Melvin
Tfn: 0250-392 85
E-post: alpina@ifkmora.se

IFK Moras Fotbollsklubb
Marie Varjonen-Hansson
Tfn: 0250-392 15
E-post: fotboll@ifkmora.se

IFK Moras Friidrottsklubb
Ing-Mari Skogs
Tfn: 0250-392 20
E-post: friidrott@ifkmora.se

IFK Moras Gymnastikklubb
Pernilla Näsdal
Tfn: 0250-392 21
E-post: gymnastik@ifkmora.se

IFK Mora Orienteringsklubb
Thomas Eriksson
Tfn: 0250-392 13
E-post: orientering@ifkmora.se
Daniel Duhlbo, ungdomstränare
Tfn: 070-096 10 43
E-post: daniel.duhlbo@ifkmora.se

IFK Mora Skidklubb
Anna Bleckur
Tfn: 0250-392 16
E-post: anna.bleckur@ifkmora.se

www.ifkmora.se

Tack alla funktionärer!

Sug åt er av kommentarerna från deltagarna på vinterveckan 2017. Citaten kommer från Vasaloppets Instagramkonto.

FOTO: Vasaloppet/Off Palm.

"Helt fantastiska! Glada och peppande! Tusen tack för att ni bidrar till upplevelsen att åka mellan Sälen-Mora."

"All respekt och ett stort tack till alla som hjälper till under denna otroligt trevliga vecka/händelse. Utan er så vore det omöjligt att klara av loppet/loppen. Tack för allt!"

"Verkligen ett fantastiskt jobb, jag blir nästan lite rörd. När tröttheten smyger in så tänker jag på alla dessa som gör detta för oss. Då kan man inte annat än kämpa vidare! Tack för att ni står där och ler!"

"Ni gör ett toppen jobb. Helt suveränt att det är idrottsföreningar som står bakom arrangemanget samt äger Vasaloppet = pengar till idrott och dess föreningar."

"Tack till alla funktionärer längs spåret från Sälen till Mora i går måndag. Jag fick så härlig energi av er när jag passerade kontrollerna! Första gången jag åkte i år och är superimponerad av hela organisationen. Stort Tack!"

"Tack för all Pep på kontrollerna ni e guld värda körde mitt första öppna spår i måndags utan er hade jag inte klarat det."

"Dom gör ett fantastiskt jobb med ett leende på läpparna, underbart!"

"När man är som tröttast och det känns som värst står det en leende funktionär där och peppar! :-). Det spelar ingen roll om det är ute i spåret eller någon annanstans, funktionärerna gör Vasaloppet till fantastisk upplevelse. Väl värda allt beröm!"